

Notat

19. februar 2019
Side 1 af 9

Til	Styrelsen for arbejdsmarked og rekruttering
Kopi til	Anne Hedegaard og Lillis Søndergaard

Høringsbidrag til udkast om enklere og skærpede sanktioner mv.

Udkastet har flere positive aspekter. Dette høringsbidrag har dog alene fokus på de bestemmelser og vendinger, som giver anledning til tvivl eller undren.

Rimelige grunde for udeblivelser skal tænkes ind ved anvisning af tilbud

LAS § 13, stk. 7:

Det fremgår af udkastet til LAS § 13, stk. 7:

"En uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp samt dennes ægtefælle har ikke pligt til at udnytte deres uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1, tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5, eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. stk. 6, hvis personen eller dennes ægtefælle har en rimelig grund til ikke at deltage."

Bemærkning:

Den udtømmende liste af rimelige grunde afskaffes, så kommunerne allerede ved afgivelsen af tilbud skal tage højde for og angive, hvilke rimelige grunde en person har til ikke at tage imod et tilbud.

Det foreslås, at bekendtgørelsen, der skal præcisere disse rimelige grunde, foreligger i god tid inden lovens ikrafttræden 1. juli 2019, idet bekendtgørelsen er vigtig i kommunernes implementeringsfase.

Forenklet vejledning

LAS § 35, stk. 1:

Følgende fremgår af udkastet til LAS § 35, stk. 1:

5) sikre, at vejledningen gennemgås hyppigere, hvis kommunen konkret vurderer, at personen har behov for det.

SOCIALE FORHOLD OG BESKÆFTIGELSE

Beskæftigelsesforvaltningen
Aarhus Kommune

Faglig service

Jægergården, Værkmestergade
15 B
8000 Aarhus C

Telefon: 89 40 20 00

Direkte telefon: 89 40 30 37

Direkte e-mail:

btack@aarhus.dk

Sag: 18/060295-9

Sagsbehandler:

Birgitte Täck

19. februar 2019
Side 2 af 9

Bemærkning:

Det fremgår under de specielle bemærkninger på side 74, at det fx i forhold til de aktivitetsparate kan være, at vejledningen skal gennemgås hyppigere.

Det foreslås, at det præciseres, om det i praksis betyder, at en borger, der fx har svær psykisk sygdom, er udsat eller skrøbelig, vil skulle have en vejledning hver gang borgeren sættes i tilbud eller indkaldes til samtale?

Følgende fremgår af de generelle bemærkninger side 40:

"Den forenklede vejledning skal være lettere for personen at forstå, så personens retssikkerhed sikres. Det foreslås derfor, at der skal udarbejdes en brugervenlig pjece, der – blandt andet ved brug af illustrationer – skal bidrage til at sikre, at personen får den nødvendige vejledning.

Kommuneme skal udlevere pjecen til personen i forbindelse med personens første henvendelse om hjælp."

Umiddelbart forstås det sådan, at der både skal udleveres en vejledning og en pjece, men man kan komme i tvivl, om pjecen udgør vejledningen. Det foreslås tydeliggjort.

LAS § 35, stk. 2:

Følgende fremgår bl.a. af udkast til LAS § 35, stk. 2:

"... Den samlede månedlige opgørelse efter 5. pkt., er betinget af, at kommunen kontakter personen i umiddelbar tilknytning til forseelsen og samtidig gør personen opmærksom på forseelsen samt den forestående sanktionering..."

Bemærkning:

Det betyder, at vi fortsat kan foretage opgørelse én gang om måneden for udeblivelse fra tilbud og partshøre efter en måned og dernæst træffe afgørelse efter LAS § 36.

Ved negativ hændelse, der kan føre til sanktion efter LAS §§ 37, 38, 39-40, der kan man - som noget nyt - også opgøre de negative hændelser én gang om måneden, men det forudsætter, at man efter hver hændelse tager kontakt til borgeren og gør opmærksom på forestående sanktionering.

Hvor er forenklingen med at samle de negative hændelser, der kan føre til sanktion efter LAS §§ 37-40 én gang om måneden og partshøre samlet herover, hvis kommunen alligevel ved hver forseelse *i løbet af* måneden, skal gøre borgeren opmærksom på den forestående sanktionering efter LAS §§ 37-40?

19. februar 2019
Side 3 af 9

Og hvorfor er der forskel på situationen efter LAS § 36, hvor man ikke forud skal kontakte borgeren sat i forhold til LAS §§ 37-40, hvor man netop skal kontakte borgeren forud for sanktionering?

Det er svært at få øje på, at en samlet partshøring for hændelser, der kan sanktioneres efter LAS §§ 37-40, er en administrativ lettelse og forenkling, som tilfældet er ved LAS § 36.

Det foreslås genovervejet, om det er nødvendigt med kontakt og orientering, om forestående sanktionering efter §§ 37-40 ved hver negative hændelse i løbet af måneden? Også når dette ses i sammenhæng med, at borgeren jo er vejledt om konsekvenserne af at udeblive.

Det fremgår på side 36 og 75, at kommunen sparer et antal af breve. Bemærkningen hertil er, at kommunen fortsat har administrativt arbejde, idet der skal foretages en opringning eller mail, som skal noteres og journaliseres i på sagen.

Det er svært at få øje på forenklingen i forhold til hidtidig praksis, hvor man blot partshører lige efter hændelsen. Tværtimod virker det som om, det bliver administrativt tungere at samle partshøringerne til én gang om måneden for sanktioneres efter LAS §§ 37-40 i den foreslåede form.

Eksempel

Borger udebliver fra samtale den 5. feb., og udebliver fra tilbud den 11. og 12. feb. og udebliver igen fra samtale den 22. feb. Kommunen vil opgøre de negative hændelser én gang om måneden. Kommunen skal derfor efter hver udeblivelse fra samtale kontakte borgeren og gøre opmærksom på, at der er en forestående sanktionering. Dvs. 2 x kontakt til borgeren. Borgeren skal derimod ikke kontaktes i umiddelbar tilknytning til udeblivelse fra tilbud.

LAS § 35, stk. 3:

Det følger af de specielle bemærkninger på side 78:

"Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale en mandag og først den følgende mandag henvender sig til kommunen, vil personen blive sanktioneret med syv sanktionssatser, da personen først tager kontakt til kommunen efter syv dage. Hvis personen modtager f.eks. 11.423 kr. i kontanthjælp, vil personen få foretaget et fradrag i hjælpen på syv gange 700 kr, dvs. 4.900 kr. Hjælpen udgør herefter 6.523 kr..."

Bemærkning:

Nuværende ordlyd (og den ændres ikke i forhold til udkastet) i LAS § 37 er:

19. februar 2019
Side 4 af 9

§ 37. Hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale eller en individuel samtale, herunder en samtale som led i en sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Aarhus kommune har fået ændret to afgørelser, hvor Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at der ikke kan sanktioneres for weekender ved udeblivelse fra samtale, selvom kontakten ikke er genoprettet.

Vi er i mundtlig dialog med Ankestyrelsen herom. Vi mener, at ordlyden i LAS § 37 siger, at der skal sanktioneres for alle dage, når kontakten ikke er genoprettet. Ankestyrelsen henviser til LAS § 35, stk. 3 og gennemsnitssatsen for fradrag, der er beregnet på grundlag af en 5-dages-uge som argument for, at der ikke skal sanktioneres for weekender. Heroverfor har vi anført, at LAS § 35, stk. 3 kun siger noget om selve størrelsen af fradrags-satsen – ikke noget om, at man ikke kan sanktionere for weekender og helligdage i forhold til udeblivelse fra samtale, hvor kontakten ikke er genoprettet.

I skrivende stund afventer vi et endeligt svar fra Ankestyrelsen.

Bemærkningen er blot ment som et opmærksomhedspunkt til STAR.

LAS § 35, stk. 6:

Følgende fremgår af udkast til LAS § 35, stk. 6:

"Stk. 6. Forud for fradrag i eller nedsættelse eller ophør af hjælpen efter §§ 36-40 a til en aktivitetsparat modtager af integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp skal kommunen have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med personen med henblik på en vurdering af, om der forelå en rimelig grund til udeblivelsen m.v. Hvis kommunen har vanskeligt ved at opnå personlig kontakt med personen, kan kravet om personlig kontakt også opfyldes ved, at kommunen via kontakt til f.eks. en mentor, familiemedlemmer eller på anden måde fremskaffer oplysninger til belysning af fravær m.v., der kan danne grundlag for vurderingen af, om personen skal have en sanktion i det konkrete tilfælde".

Bemærkning:

Hvad med tavshedspligten, hvis vi blot kontakter familiemedlemmer? De retlige rammer for kontakt til familiemedlemmer bør beskrives i lovbemærk-

ninger/vejledning – evt. med eksempler. Hvornår må kommunen tage kontakt, og hvornår må kommunen ikke tage kontakt.

19. februar 2019
Side 5 af 9

Punktsanktioner

LAS § 39, nr. 2:

I § 39 indsættes efter nr. 2 som nyt nummer:

»3) uden rimelig grund afviser eller har gentagne udeblivelser og udeblivelserne har et så betydeligt omfang, at det kan sidestilles med en afvisning af

- a) tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,
- b) tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v.,
- c) en eller flere dele af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller
- d) anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, herunder foranstaltninger som led i sygeopfølgning.«

Nr. 3-8 bliver herefter nr. 4-9.

Bemærkning:

Beskæftigelsesfremmende foranstaltninger:

Oftest er kommunerne i tvivl om, hvad der ligger i ordene "beskæftigelsesfremmende foranstaltninger". Det fremgår fx af nugældende LAS § 13, stk. 6, at et uddannelsespålæg er en beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Det vil dog være en stor hjælp i kommunerne, hvis begrebet kunne uddybes med flere eksempler. Fra tid til anden er det fx drøftet, om misbrugsbehandling kan karakteriseres som "beskæftigelsesfremmende foranstaltning"?

Og om et møde på en virksomhed, hvor borger og virksomhed skal matches fx er en "beskæftigelsesfremmende foranstaltning"? Det er vigtigt at få begreberne på plads, når det skal vurderes, om der kan sanktioneres eller ej. Det forstås, at definitionen af, hvad der er "beskæftigelsesfremmende foranstaltninger" tydeliggøres i lovbemærkningerne med flere eksempler.

To sanktioner

En borger er udeblevet 14 dage fra tilbud. Det får han fradrag for efter LAS § 36. De 14 dage er udtryk for gentagne udeblivelser. Derfor får han også en punktsanktion efter LAS § 39, nr. 3

Er det muligt at kombinere LAS § 39, nr. 3 med LAS § 36?

Det forslås, at det præciseres i lovbemærkningerne, at (om) det er gangbart.

Skærpet rådighedssanktion

LAS § 40a, stk. 1, 3. pkt.:

Følgende fremgår af udkast til LAS § 40a, stk. 1, 3. pkt.:

"Sanktionen er betinget af, at kommunen skriftligt har vejledt personen og dennes ægtefælle om den skærpede rådighedssanktion i forbindelse med afgørelsen om en forudgående sanktion, herunder om konsekvensen for hjælpen..."

19. februar 2019
Side 6 af 9

Følgende fremgår af de generelle bemærkninger (side 30):

"Derudover foreslås det, at den skærpede rådighedssanktion ved den anden afgørelse efter §§ 36-40 om sanktion for manglende overholdelse af rådighedsforpligtelserne er betinget af, at kommunen i forbindelse med afgørelsen om den første sanktion efter §§ 35-40 skriftligt har vejledt personen og dennes ægtefælle om den skærpede rådighedssanktion. Kommunen skal således vejlede om konsekvensen for hjælpen, hvis personen to eller flere gange uden rimelig grund afslår et arbejde, afviser eller udebliver fra tilbud, ikke møder til samtale m.v., og om, at personen kun får udbetalt hjælp for de dage, hvor personen opfylder rådighedsforpligtelse ved at deltage i tilbud, møde til samtale eller møde frem i jobcenteret m.v., som anvist af jobcenteret, jf. stk. 2."

Bemærkning:

Konsekvensen af den udvidede vejledningsforpligtelse i LAS § 40a er, at kommunen altid i forbindelse med en sanktion efter §§ 36-40 bliver nødt til at vejlede om LAS § 40a, idet det er umuligt at kigge ind i krystalkuglen, og se hvad fremtiden bringer om borgerens adfærd. Og er der ikke givet en vejledning om LAS § 40a i den første sanktion efter §§ 36-40, så kan LAS § 40a ikke komme i spil. Så for ikke at fortabe denne mulighed, skal der altid vejledes om LAS § 40a, når der gives en sanktion.

Dette virker bureaukratisk og idéen med en forenklet vejledning, hvor borger jo allerede - formodes det - er gjort opmærksom på LAS § 40a, er svær at få øje på.

LAS § 40a, stk. 3:

Følgende fremgår af udkast til LAS § 40a, stk. 3:

"Stk. 3. Det er en betingelse for at pålægge en aktivitetsparat person en sanktion efter stk. 1, at kommunen vurderer, at sanktionen vil fremme personens rådighed."

Bemærkning:

Det er opfattelsen, at enhver sanktion (efter LAS § 36-40a) - og ikke kun en sanktion efter LAS § 40a - kun skal pålægges en aktivitetsparat, hvis det fremmer personens rådighed. Det er ikke nyt.

Derfor foreslås det, at dette fremgår i LAS § 35, som opsummerer de generelle betingelser i forhold til sanktioner. Herved fremstår det ikke, som om det kun er ved LAS § 40a, at det skal vurderes, om en sanktion fremmer rådigheden for de aktivitetsparate, men at det er gældende for alle typer af sanktioner (§§ 36-40a).

Det foreslås også at det lovfæstes i LAS § 35, at en sanktion, som skyldes en negativ hændelse uden rimelig grund, altid fremmer rådigheden for en jobparat og uddannelsesparat person.

19. februar 2019
Side 7 af 9

LAS § 40a, stk. 4:

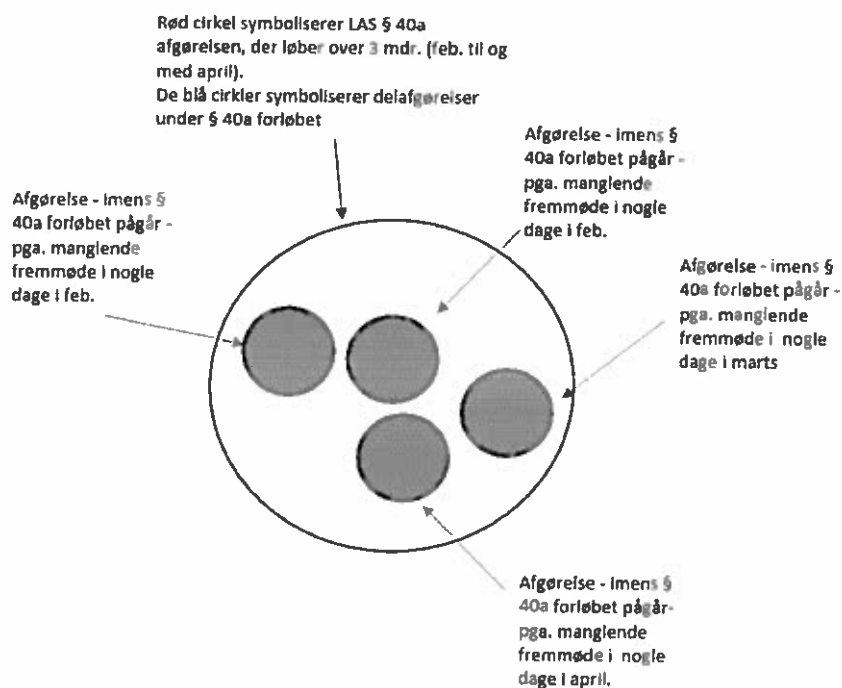
Følgende fremgår af udkast til LAS § 40a, stk. 4:

"Stk. 4. Inden kommunen træffer afgørelse om, at en aktivitetsparat person ikke kan modtage hjælp for en eller flere dage, hvor personen ikke er mødt frem i den aktivitet, som kommunen har tilbudt, jf. stk. 1 og 2, skal kommunen foretage partshøring af personen med henblik på en vurdering af årsagen til udeblivelsen fra tilbud m.v., herunder om personen har en rimelig grund til ikke at deltage eller der er andre forhold, der kan begrunde, at personen ikke skal pålægges en sanktion, jf. § 13, stk. 7 eller 8, eller regler fastsat i medfør af § 13, stk. 15."

Bemærkning:

Situationen er den, at personen har fået en sanktion efter LAS § 40a. Personen får samtidig et tilbud om at møde op på xx, idet personen så vil få hjælp for de dage, han møder. Tilbudsstedet oplyser, at borger ikke møder. Der skal partshøres over udeblivelse ifølge lovudkastet, før borger nægtes penge. Der skal vel også træffes afgørelse om manglende udeblivelse, hvis der ikke er en rimelig grund til ikke at møde frem?

Dvs. der træffes afgørelser "inde i" i LAS § 40a-forløbet.

19. februar 2019
Side 8 af 9

Det er ingen forenkling – men tværtimod mere bureaukrati, hvis det er forstået rigtigt.

På side 97 og 98 fremgår følgende:

"Hvis personen ikke er enig i opgørelsen af dage, der udbetales hjælp for, kan personen klage over afgørelsen om opgørelsen af hjælpen efter de almindelige klageregler i § 98 i lov om aktiv socialpolitik.

Afgørelser efter § 40 a skal være ledsaget af en begrundelse og en klagevejledning, jf. §§ 22- 25 i forvaltningsloven".

Bemærkning:

Idet udkastet handler om forenkling forestås det at overveje, om udbetalingsbilaget kan fungere som en afgørelse.

LAS § 40a, stk. 8:

Følgende fremgår af udkast til LAS § 40a, stk. 8:

"Stk. 8. Såfremt personen i en hel kalendermåned ikke møder op til pålagte tilbud, aktiviteter, samtaler, møder m.v. efter stk. 2, kan kommunen lukke personens sag, hvorefter hjælpen til personen ophører. Hvis personen er gift, skal kommunen samtidig med afgørelsen efter 1. pkt. træffe afgørelse om, at hjælpen til ægtefællen ophører. Personen og dennes ægtefælle kan ansøge om og modtage hjælp på ny, såfremt de opfylder betingelserne for hjælpen."

I de generelle bemærkninger på side 32 står:

"Det betyder, at kommunen med forslaget samtidig med afgørelsen om skærpet sanktion kan træffe afgørelse om, at personens sag lukkes og at hjælpen stopper, hvis personen i en hel kalendermåned ikke møder frem i den aktivitet, som kommunen har anvist. Ved skærpet sanktion ophører hjælpen i op til tre måneder, og der kan alene udbetales hjælp for de dage, hvor personen møder op i den aktivitet, som kommunen har anvist – hvilket svarer til de gældende regler".

I de specielle bemærkninger på side 100 står:

"Det bemærkes, at kommunen i forbindelse med afgørelser om lukning af sager efter § 40 a, stk. 8, i forhold til aktivitetsparate modtagere af hjælp skal være opmærksom på de særlige regler, der gælder for aktivitetsparate. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2, 14 og 15."

Bemærkning:

Betyder de specielle bemærkninger på side 100, at kommunen for de aktivitetsparate skal træffe to afgørelser:

19. februar 2019
Side 9 af 9

1. Træffe afgørelse efter LAS § 40a
2. Efter 1 måned, hvor borger ikke er mødt frem i tilbud, træffe ny afgørelse om lukning af sagen.

Det foreslås, at svaret tydeliggøres under de specielle bemærkninger på side 100.

Integrationslovens § 52:

Følgende fremgår bl.a. af udkast til Integrationslovens § 52:

§ 52. Underskriver en integrationsydelsesmodtager, jf. § 2, stk. 2-4, der har pligt til at underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., ikke erklæringen, foretager kommunen fradrag i integrationsydelsen. Der kan alene foretages fradrag i integrationsydelsen én gang.

Stk. 2. Kommunen skal forud for underskrivelsen i fornødent omfang vejlede integrationsydelsesmodtageren om pligten til at underskrive erklæringen og om konsekvensen for integrationsydelsen, hvis integrationsydelsesmodtageren afslår at underskrive erklæringen..."

Bemærkning:

Det bør uddybes, hvad der ligger i ordet "fornødent omfang" i stk. 2.

Styrelsen for Arbejdsmarked og
Rekruttering
Njalsgade 72 A Postboks 90
2770 Kastrup

25. februar 2019

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

J.nr. 19-5294

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Ankestyrelsen har modtaget høring vedrørende ovennævnte udkast til lovforslag.

Tel +45 3341 1200

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger:

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

Til lovforslagets § 1:

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Nr. 1

§ 13, stk. 7:

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Vi foreslår en ændret ordlyd af bestemmelsen, således at det tydeliggøres, at det alene er den ægtefælle, der har en rimelig grund til ikke at deltage i tilbud mv., der ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder.

Vi foreslår, at bestemmelsen formuleres som følgende:

“En uddannelses- eller jobparat modtager af hjælp eller dennes ægtefælle har ikke pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejdsmuligheder ved at deltage i tilbud om uddannelse eller arbejde efter stk. 1, tilbud eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger m.v. efter stk. 5, eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter § 30 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. stk. 6, hvis den pågældende har en rimelig grund til ikke at deltage.”

Nr. 2

§ 13, stk. 8:

Vi foreslår, at bestemmelsen udgår, da den er overflødiggjort ved, at man i stk. 7, har udtaget den udtømmende liste over rimelige grunde.

Som konsekvens heraf, skal § 13, stk. 7, rettes, så den kommer til at indeholde både uddannelses-, job- og aktivitetsparate. Ligeledes skal § 40 a, stk. 4, konsekvensrettes.

Såfremt § 13, stk. 8, bibeholdes, kan det med fordel tydeliggøres, at der er tilsigtet en forskel på en "rimelig grund" i stk. 7, og "forhold" i stk. 8.

Nr. 9

§ 35, stk. 1:

Vi bemærker, at det vil være vanskeligt at efterprøve nr. 1, og nr. 2, for så vidt angår dokumentationen for, at kommunen har sikret sig, at borger forstår sine rettigheder og pligter.

Vi bemærker hertil, at nr. 3, 4 og 5, alene vil være en dokumentation for, at borger har modtaget vejledningen, men ikke at vejledningen er forstået.

§ 35, stk. 3:

I forbindelse med ændringen af satsen i § 35, stk. 3, bør det præciseres, hvordan det antal dage, der skal beregnes, skal ske, når en sanktion beregnes efter § 37 og § 38, da sanktioner efter § 37 og § 38 løber fra den dag, hvor en borger udebliver fra en samtale mv., og til borger genopretter kontakten.

Tidligere har sanktionen været beregnet på en 7 dages uge (dagældende § 35, stk. 4), indtil den blev ændret til ordlyden i dag i bestemmelsens § 35, stk. 3, "Gennemsnitssatsen fastsættes på grundlag af den årlige hjælp efter §§ 22 – 25 og fastsættes på dag beregnet på grundlag af en 5-dages uge."

Det foreslås, at det igen præciseres, hvordan det antal dage, fx hvis en person udebliver fra en samtale en onsdag og først genopretter kontakten den følgende tirsdag, skal beregnes.

I den forbindelse foreslås det præciseret, om lørdag og søndag skal indgå i opgørelsen, evt. ved følgende eksempel:

Onsdag til tirsdag = 4 dage x sanktions-satsen (uden weekend)

Eller

Onsdag til tirsdag = 7 x sanktionssatsen (inkl. weekend/helligdage)

Nr. 11

§ 39, stk. 1, nr. 3:

Vi bemærker, at med formuleringen af § 39, stk. 1, nr. 3, der svarer til de gældende regler, består de eksisterende udfordringer med § 41 i forhold til vurderingen af "gentagne gange", samt hvornår omfanget af udeblivelsen bliver betydeligt.

Det foreslås tydeliggjort, hvilken betydning længden af tilbuddet har, set i forholdet til omfanget af udeblivelserne uden rimelig grund, herunder om omfanget af udeblivelserne skal ses i forhold til hele tilbuddets varighed, eller om omfanget også kan ses alene i forhold til den del af tilbuddet, der er afholdt på det tidspunkt, hvor kommunen vælger at træffe en afgørelse efter § 39, stk. 1, nr. 3.

Nr. 16

§ 40 a, stk. 1:

Beskrivelsen af vejledningen om den skærpede rådighedssanktion kan give anledning til tvivl om kommunens vejledningsforpligtelse, herunder om vejledningen skal gives i forbindelse med førstegangssanktionen, eller om en efterfølgende vejledning forud for forseelsen vil kunne gives separat?

Vi bemærker, at man med fordel kan præcisere tidspunktet for, hvornår vejledningen om den skærpede sanktion skal være givet.

Henset til at § 40 a, stk. 1, nr. 1, og nr. 2, omfatter alle sanktioner givet efter §§ 36 – 39, er præciseringen af sanktionerne overflødig. Det foreslås derfor, at § 40 a, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, erstattes af en henvisning til § 35, stk. 1, og at nr. 3, består i den foreslåede ordlyd.

§ 40 a, stk. 2:

Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, § 40 a, stk. 2, 2. pkt., at "aktiviteter efter 1. pkt. skal kunne påbegyndes samme dag, som afgørelsen efter stk. 1, har virkning fra."

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 95, at "der skal være mulighed for, at personen, der er omfattet af sanktionen i § 40 a, stk. 1, kan møde frem i tilbud, til samtaler eller møde på jobcenteret dagligt. Kommunen kan give den pågældende tilbud om en eller flere forskellige aktiviteter, så længe aktiviteterne omfatter alle månedens arbejdsdage."

Vi bemærker, at ordlyden kan give anledning til tvivl om, hvornår tilbuddet/tilbuddene kan/skal gives og i hvilken form.

Vi foreslår derfor, at det præciseres, hvornår og i hvilken form kommunen skal give personen *"et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud i medfør af integrationsprogrammet efter integrationsloven eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning, daglige samtaler eller pligt til at møde dagligt i jobcenteret"*, herunder om tilbuddet/tilbuddene skal gives i afgørelsen om den skærpede sanktion.

§ 40 a, stk. 7:

Vi bemærker, at bestemmelsen giver anledning til tvivl om, hvordan månedens hjælp til personen skal beregnes. Vi foreslår en ændret ordlyd til præcisering af beregningen.

§ 40 a, stk. 8:

Vi foreslår, at det tilføjes, at kommunen ikke blot kan henlægge en sag, men at det er et krav, at kommunen træffer en afgørelse om, at personens sag lukkes, når borger ikke har gjort brug af den anviste aktivitet i en hel kalendermåned.

Nr. 24

§ 43, stk. 1:

Vi bemærker, at der er divergens mellem længden af sanktionen, der indebærer en nedsættelse af hjælpen i 3 måneder, og længden af den tilbagebetalingspligtige nedsatte hjælp i 20 uger.

Venlig hilsen

Jette Røgild

Lillis Jarby Søndergaard

Fra: Karen Louise Riis <klr@danskeakasser.dk>
Sendt: 25. februar 2019 17:44
Til: Anne Hedegaard; Lillis Jarby Søndergaard; Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Cc: Lone Christensen
Emne: SV: Høring vedr. lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Til STAR

Danske A-kasser har ingen bemærkninger til denne høring. Vi beklager det sene høringssvar.

Med venlig hilsen
Kalou

Fra: Uzma Khan <ukh@star.dk>
Sendt: 28. januar 2019 11:06
Til: Bent Nielsen <bent@bm.dk>; Birgitte Kjelgaard Andersen <BKA@star.dk>; Brian Siggaard, KL <brs@kl.dk>; Christian Sølyst, LO suppleant <csoe@lo.dk>; Erik Simonsen, DA <ees@da.dk>; Frederik Nordentoft Andersen, KL <frna@kl.dk>; Gregers Larsen, Suppleant Lederne <gla@lho.dk>; Jes Flatau <jfl@aka.dk>; Jørgen Bang-Petersen, DA <jbp@da.dk>; Karen Louise Riis <klr@danskeakasser.dk>; Karen Skytte, AC <ks@ac.dk>; Kirsten Brix Pedersen <KBP@star.dk>; Kirsten Kvist, FTF cc af materiale <kiak@ftf.dk>; Kristina Bendixen, KL <kbe@kl.dk>; Lars Toft Simonsen, FTF Suppleant <lts@ftfa.dk>; Lone Christensen <lc@danskeakasser.dk>; Mads Busck, LO <mbs@lo.dk>; Michael Kristiansen, 3f <michael.kristiansen@3f.dk>; Morten Bergulf <mbg@star.dk>; Sonny Andersen, HK <sonny.andersen@hk.dk>; Torben D. Jensen, FTF <tdj@ftf.dk>
Cc: Victoria Roland Bang <vrb@star.dk>; Anne Hedegaard <AIH@star.dk>; Lillis Jarby Søndergaard <ljs@star.dk>
Emne: Høring vedr. lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Kære Ydelsesudvalg

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) vedlægger udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven.

Lovforslaget udmønter "Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger", som blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet den 16. november 2018.

Vi skal venligst bede om eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag senest mandag den 25. februar 2019, kl. 12.

Høringssvar sendes til Anne Hedegaard, aih@star.dk og Lillis Søndergaard, ljs@star.dk samt til star@star.dk.

Med venlig hilsen

Uzma Khan
Fuldmægtig
Arbejdsmarkedsydelse

T 72 21 75 29 | ukh@star.dk

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A | 2300 København S
T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

**Danish Agency for Labour Market and
Recruitment**
Njalsgade 72A | DK-2300 Copenhagen
T +45 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Følg os på LinkedIn

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Anne Hedegaard & Lillis Søndergaard

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf. +45 3675 1777
Fax +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 25. februar 2019
Sag 2-2019-00096 – Dok. 418532/clj_dh

Hørings svar ang. forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik mv. (Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger)

Først og fremmest skal jeg takke for muligheden for at levere hørings svar.

Overordnede bemærkninger.

Danske Handicaporganisationer (DH) er tilhængere af en skarp linie mod socialt bedrageri. Alligevel er vi særdeles bekymrede for, at den politiske aftale om sanktioner vil komme til at ramme mennesker med handicap utilsigtet hårdt.

DH er især bekymrede for, at nye sanktionsregler vil ramme borgere med psykiske og kognitive handicap. Psykiske handicap og sindslidelser kan være et problem ift. sanktioner, fordi en pludselig eskalering af en psykisk lidelse hurtigt kan ændre borgerens rådighed. Borgere med kognitive handicap - det kan være borgere med f.eks. ADHD, autisme, hjerneskade, udviklingshæmning mm. - er i mange tilfældet udfordret af en mangel på f.eks. hukommelse, planlægningssevne samt koncentrations- og opmærksomhedsbesvær. Det er derfor også borgere, der i høj grad er i risiko for ikke at leve op til de krav, der stilles til ledige i dag.

Samtidig har man i forbindelse med forenklingen af LAB-loven sker der samtidig en øget digitalisering af blandt andet Min Plan og Bookning af samtaler, som i et vist omfang også kan lede til sanktioner. I den forbindelse er det selvfølgelig væsentligt at have de borgere for øje, som ikke bruger digitale løsninger. Det kan være borgere som f.eks. pga. nedsat syn og utilgængelige digitale løsninger ikke har mulighed for at bruge systemet. Ligeledes kan det være borgere som på grund af kognitive funktionsnedsættelser ikke har forudsætninger til at betjene et digitalt system.

Samlet kan DH frygte, at man med et skarpere sanktionsregime kommer til at straffe mennesker med handicap for forseelser, som i vid udstrækning skyldes borgerens funktionsnedsættelse.

Specifikke bemærkninger

Forenkling af sanktionssatser

Vi har noteret os, at forenklingen af sanktionssatserne samlet betyder en forhøjelse af sanktionssatserne. En forhøjelse af satserne er en alvorlig sag, som vi er modstandere af. I handicaporganisationerne oplever vi løbende sager, hvor borgere sanktioneres med den betydning, at borgeren bliver så økonomisk presset og frustreret, at borgeren skubbes længere væk fra arbejdsmarkedet. Den effekt vil kun blive forværret med højere sanktionssatser.

Nye regler for udvidet partshøring af aktivitetsparate

Med lovforslaget præciseres reglerne for partshøring af aktivitetsparate. Her fremgår det, at kommunen, hvis den har vanskeligt ved at opnå personlig kontakt, også kan opnå kontakt af andre veje. F.eks. gennem en mentor, familiemedlemmer, eller ved at den ”på anden måde fremskaffer oplysninger til belysning af fravær m.v., der kan danne grundlag for vurderingen af, om personen skal have en sanktion i det konkrete tilfælde.”

Det fremgår af den politiske aftale, at det ikke er hensigten at flere aktivitetsparate skal sanktioneres. Ikke desto mindre frygter vi i meget høj grad, at den nye formulering om udvidet partshøring kan få den betydning.

Det er for os uklart, præcis hvordan udvidet partshøring til mentor eller familiemedlem skal foregå. Fra DHs side mener vi det er afgørende, at det er en forudsætning at mentor eller familiemedlem faktisk har kontakt med borgeren oven på sanktionen. Derudover bekymrer det os særligt, at kommunen ud over kontakt med blandt andet mentor eller familiemedlemmer også kan fremskaffe oplysninger på anden vis. Det er uklart for os hvad det dækker over, men vi mener, at det holder for vide muligheder åbent. Eksempelvis kan man frygte, at det vil lede til undersøgelse af borgerens aktiviteter på sociale medier. Derfor mener vi, at formuleringen om, at kommunen kan ”fremskaffe oplysninger på anden vis” bør udgå.

DH mener samlet, at paragrafferne der skal værne mod uhensigtsmæssig sanktion (inkl. skærpet rådighedssanktion) af aktivitetsparate bør affattes:

”Hvis kommunen har vanskeligt ved at opnå personlig kontakt med personen, kan kravet om personlig kontakt også opfyldes ved, at kommunen via kontakt til f.eks. en mentor eller et familiemedlem, som har været i direkte kontakt med personen efter forseelsen, fremskaffer oplysninger til belysning af fravær m.v., der kan danne grundlag for vurderingen af, om personen skal have en sanktion i det konkrete tilfælde.”

Ligeledes finder DH det væsentligt, at man i kommende vejledning fremhæver, at muligheden for at kontakte mentor eller familiemedlemmer først træder i kraft, når kommunen har konstateret, at de ikke kan komme i kontakt med borgeren.

Slutteligt finder DH det væsentligt, at undersøgelser af sanktioneringspraksis overfor aktivitetsparate bliver prioriteret ifm. de analyser, det fremgår af den politiske aftale, skal laves. Formålet må blandt andet være at fastlægge, om lovgivningsændringerne her alligevel fører til en øget sanktionering af aktivitetsparate borgere.

Rimelige grunde tænkes ind ved anvisning af tilbud og listen af udtømmende rimelige grunde afskaffes

Det foreslås, at den udtømmende liste med rimelige grunde afskaffes, og at jobcenteret fremover allerede ved anvisning af tilbud skal overveje, om der kan være en rimelig grund til, at borgeren ikke kan deltage i tilbuddet. Samtidig skal kommunen fortsat ved en forseelse vurdere, om borgeren har haft rimelig grund til forseelsen, uanset om rimelig grund var tænkt ind ved anvisning. Det er vigtigt, at der fortsat skal vurderes rimelig grund ved forseelse, særligt for borgere hvis rådighed pga. sygdom eller handicap kan ændre sig.

I forbindelse med, at listen med udtømmende 10 grunde afskaffes fremgår det af lovforslaget, at den bevares i en efterfølgende bekendtgørelse, men at "rimelig grund" fremover ikke defineres ud fra en udtømmende liste. I stedet skal kommunen vurdere alle rimelige grunde – herunder de nuværende. Mens det er fornuftigt, at listen med rimelige grunde ikke skal være udtømmende, er vi bekymrede over effekten af, at man fjerner de rimelige grunde fra selve lovgivningen, da det kan betyde, at de med tiden bliver glemt.

DH så derfor gerne, at man fastholder de eksisterende rimelige grunde i lovgivningen som en ikke-udtømmende liste. Som minimum bør de eksisterende rimelige grunde opføres i kommende bekendtgørelse som en ikke-udtømmende liste.

Dermed mener DH, at man med fordel i bekendtgørelsen kan fremhæve, at en rimelig grund også kan være en funktionsnedsættelse jf. eksemplerne først i indeværende høringsvar. DH anbefaler derfor, at man i bekendtgørelsen, der skal udmønte reglerne om rimelig grund, i tillæg til de eksisterende rimelige grunde tilføjer, at rimelig grund kan være "borgerens forseelse skyldes en funktionsnedsættelse".

Det fremgår samtidig af lovforslaget, at personer på ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse fremover vil være omfattet af de nye regler omkring rimelig grund, herunder at de eksisterende rimelige grunde afskaffes og ikke længere skal være udtømmende. Det er derudover ikke vores forståelse, at der sker yderligere ændringer for

sanktionsreglerne ift. personer på ressourceforløbsydelse og ledighedsydelse. Det mener vi med fordel kan fremhæves i kommende vejledninger.

Udvidet og forenklet adgang til brug af skærpede rådighedssanktioner

Med lovforslaget udmøntes den politiske aftales hensigt om at forenkle brugen af skærpede rådighedssanktioner og udvide målgruppen til også at omfatte aktivitetsparate borgere. Fra DHs side finder vi det særdeles heftigt og unødvendigt, at man inkluderer aktivitetsparate i målgruppen for en så omfattende sanktion.

Det bliver dog med den nye lovtekst foreslået tydeliggjort, at kommunen konkret skal vurdere, at personen ”med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud mv.” for at kunne give en skærpet rådighedssanktion. Det er vigtigt og godt, at dette er blevet fremhævet i lovgivningen.

Dernæst fremstår det desværre uklart, hvordan kommunen skal træffe beslutning om varigheden af den skærpede rådighedssanktion, som kan vare op til tre måneder. Vi frygter, at dette kan skabe en usikker retstilstand for borgeren og vidt forskellige praksisser på tværs af landet. DH anbefaler derfor, at det bliver tydeliggjort, hvordan kommunen konkret skal vurdere varigheden af den skærpede rådighedssanktion.

Krav om jobsøgning og frist for at joblogge

Det foreslås i §13, stk. 3, at ledige ved første samtale med kommunen skal indgå en aftale om jobsøgningsaktiviteter, hvorefter kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet.

I den forbindelse er det afgørende, at der faktisk indgås en individuel aftale, eftersom personer med handicap kan have vidt forskellige forudsætninger for jobsøgning. Derfor mener DH også, at det bør fremhæves i lovteksten, at borgeren skal med på råd, når fristen fastlægges.

DH mener, at §13 stk. 3 bør affattes:

”Ved første jobsamtale skal personen indgå en aftale med kommunen om jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal i samarbejde med borgeren fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på jobnet.”

Ligeledes er det vigtigt at være opmærksom på, at nogle kontanthjælpsmodtagere ikke kan benytte et digitalt system. Det kan f.eks. være borgere der på grund af kognitivt handicap ikke kan betjene en digital løsning. Der findes i lovgivningen en undtagelse, der giver jobcenteret mulighed for at beslutte, at en borger kan undtages fra at bruge jobloggen,

såfremt personens sproglige- og it-mæssige forudsætninger ikke er tilstrækkelige til, at personen kan opfylde kravet, jf. § 26a, stk. 6, i integrationsloven.

DH anbefaler tilsvarende, at jobcenteret får mulighed for at undtage en borger fra brugen af de digitale løsninger, såfremt det vurderes at borgerens funktionsnedsættelse er af sådan en karakter, at borgeren ikke kan benytte den relevante digitale løsning.

Vejledningsindsatsen forenkles ift. omfang og indhold

Det fremgår af lovforslaget, at vejledningsindsatsen over for borgere skal forenkles ift. omfang og indhold. Det vedtagne er i DHs øjne svært at se som andet end en beskæring af vejledningsindsatsen. Det synes vi er problematisk, når man samtidig skærper sanktionerne. Det er dog formildende, at det er blevet slået fast, at kommunen skal sikre sig, at borgeren forstår sine rettigheder og pligter, selvom det ikke er vores vurdering, at det i alle tilfælde kan sikres.

Vi kan derfor være bekymrede for, om det her alligevel vil betyde, at nogle borgere kommer til at modtage sanktioner, uden at de selv forstår hvorfor. Derfor vil det fortsat være meget afgørende, at der udvises agtpågivenhed med sanktion over for borgere, som kan have svært ved at navigere i et system af regler, frister og pligter. Det kan eksempelvis være borgere med kognitive funktionsnedsættelser.

DH anbefaler derfor, at man fastholder, at kommunen skal informere borgeren om konsekvensen af udeblivelse ved indkaldelse til samtaler og ved afgivelse af tilbud.

I forlængelse af, at kommunen kan vurdere behov for hyppigere vejledning mener DH også, at borgeren bør kunne bede om vejledning i rettigheder og pligter, hvis borgeren selv vurderer behov derfor.

DH anbefaler at affatte §35 stk. 1 nr. 5 således:

”sikre, at vejledningen gennemgås hyppigere hvis kommunen konkret vurderer, at personen har behov for det, eller personen beder om det”

Hurtige sanktionsafgørelser – mulighed for agterskrivelser

I DH forstår vi ønsket om at skabe en tidsmæssig sammenhæng mellem forseelse og sanktion, men har dog bekymringer, når det kommer til indførslen af agterskrivelser – partshøring og afgørelse i samme brev. I den forbindelse må vi henvise til vores kommentarer om den forenklede vejledningsindsats; det er afgørende at borgerne forstår, hvorfor de bliver sanktionerede og hvordan de kan forholde sig.

Det er DHs vurdering, at muligheden for agterskrivelser vil betyde, at nogle borgere uden omfattende vejledning og udvisning af hensyn vil komme i klemme. Det kan være borgere med kognitive funktionsnedsættelser, som ikke har forudsætningerne til at handle på en agterskrivelse, ligesom det kan være borgere med psykiske lidelser, som i en længere periode ikke er tilgængelig eller svarer på post pga. en eskalering af borgerens lidelse. For at undgå, at muligheden for agterskrivelser kommer til at lede til utilsigtede sanktioner af borgere med handicap, bør det derfor tydeliggøres i vejledninger mv. til sagsbehandlere, at der skal udvises agtpågivenhed, når det drejer sig om borgere, hvor der kan være en risiko for, at borgeren ikke kan agere passende og rettidigt på sådan en partshøring.

I lovforslaget fremgår det samtidig, at kommunen kan sætte en frist, som borgeren skal svare på partshøring inden. Ellers vil sanktion træde i kraft. I den forbindelse må vi opfordre til, at man i lovgivningen fremhæver minimumsfristen for partshøringer i selve lovgivningen med henblik på at undgå misforståelser derom.

DH anbefaler derfor, at minimumssvarfristen på 14 dage beskrives i lovgivningen. For borgere fritaget fra digital post fastsættes længere frist. Derudover bør kommunerne have mulighed for at arbejde med længere frist for borgere, hvor kommunen ved, at personens rådighed kan være markant ændret – f.eks. borgere med psykiske vanskeligheder.

Udvidelse af muligheden for månedsvis opgørelse af sanktioner

Med aftalen får kommunerne mulighed for at opgøre sanktioner månedsvis på tværs af alle sanktionstyper, såfremt de i umiddelbar tilknytning til hver forseelse tager kontakt til personen.

DH vurderer, at månedsvis opgørelse af sanktioner og agterskrivelser er to forskellige måder at administrere sanktioner på, som er svært forenelige. I den forbindelse kan vi være bekymret for, om nogle kommuner vælger at lave månedlig opgørelse af sanktioner, når det drejer sig om forseelser i tilbud, og vælger at sende partshøring med agterskrivelser ved forseelser i forbindelse med samtaler. Vi frygter, at dette vil skabe u hensigtsmæssig forvirring hos borgerne som bør indtænkes i vejledningen til borgeren.

Sanktioner skal ikke kompenseres via boligstøtten

Det fremgår af den politiske aftale, at sanktioner ikke længere skal modregnes i borgeres boligstøtte. Det finder DH meget u hensigtsmæssigt. Boligstøtten bidrager til at sikre, at udsatte borgere har et hjem. Forslaget harmonerer heller ikke med regeringens målsætning om færre hjemløse i Danmark

Flyttehjælp skal administreres af tilflytterkommune

Det fremgår af den politiske aftale, at flyttehjælp fremover skal administreres af den kommune, en borger flytter til. Fra DH er vi enige i formålet med tiltaget, nemlig at begrænse social eksport. Med det sagt, er vi dog en smule bekymrede for grebet her.

Vi ved, at mennesker med handicap har ringere forudsætninger for at flytte end befolkningen i øvrigt. Det skyldes blandt andet manglende mobilitet og usikkerhed om, hvorvidt tilflytterkommunen vil tilbyde den samme støtte, som nuværende kommune. Vi ser for os, at forslaget her kan sætte en yderligere barriere op, nemlig usikkerhed om, hvorvidt borgeren vil kunne modtage flyttehjælp.

Mennesker med handicap oplever i mange tilfælde problemer med, at administrationen af flyttehjælp nogle gange går langsomt. Det kan være en stor udfordring, hvis man skal takke ja til en lejlighed eller en praktikplads med kort varsel. Vi frygter, at dette vil blive værre, når det er tilflytterkommunen, som skal administrere ansøgningen.

Vi står selvfølgelig til rådighed for eventuelle opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
Formand, Danske Handicaporganisationer

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Att. Anne Hedegaard og Lillis Søndergaard
Njalsgade 72A
2300 København S

11-02-2019
EMN-2019-00303
1259730
Clemens Ømstrup Etzerodt

Høring vedr. udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har 28. januar 2019 fremsendt høring over udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v. med anmodning om Danske Regioners bemærkninger hertil.

Danske Regioner skal herved meddele, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget

Venlig hilsen

Ole Lund Jensen

DANSKE REGIONER
DAMPFÆRGEVEJ 22
2100 KØBENHAVN Ø
+45 35 29 81 00
REGIONER@REGIONER.DK
REGIONER.DK

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S
Att.: Anne Hedegaard og Lillis Søndergaard

Pr. e-mail: ah@star.dk; ljs@star.dk; star@star.dk

25. februar 2019

Høring vedrørende udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

Tak for muligheden for at kommentere det fremsendte.

Vi har gennemgået udkast til lovforslag vedrørende ændring i sanktionsreglerne mv., og vi har ingen umiddelbare kommentarer til høringen. Der er tale om, at antallet af sanktionssatser reduceres væsentligt, ændrede muligheder for parts-høring, så der kan sanktioneres hurtigere, særlige regler for sanktioner, udlandsforhold samt en række øvrige ændringer og præciseringer.

Samtidigt har vi noteret, at der skal foretages en opfølgning på sanktionsaftalens virkninger ved at gennemføre fokusrevisioner på udvalgte indsatsområder, som Beskæftigelsesministeriet udvælger på baggrund af en nærmere vurdering af ordningernes risiko, væsentlighed og kompleksitet.

Med venlig hilsen

Brian Adrian Wessel
faglig direktør

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Notat

Dato 22. februar 2019

MLJ

Side 1 af 4

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering; Anne Hedegaard,
aih@star.dk og Lillis Søndergaard, ljs@star.dk samt til star@star.dk.

Høring vedr. udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

Overordnede bemærkninger

DS er enig i, at man som borger i det danske samfund skal have udbetalt den ydelse man har ret til, som det fremgår af bemærkningerne på side 13. Derfor er det også afgørende, at borgerne får råd og vejledning om bl.a. ret og pligt. DS finder det meget positivt, at der er i aftalen og lovforslaget er lagt vægt på, at det i forbindelse med vejledningen skal sikres, at borgeren har forstået vejledningen. DS mener dog, at det er vigtigt, at der bliver givet råd og vejledning ved hver samtale og ved tilbudsafgivelse. Særligt fordi der med lovforslaget kommer 5 nye muligheder for sanktioner. Det er mulighed for at foretage månedlige opgørelser, mulighed for at sende agterskrivelse med partshøring og afgørelse i et brev, hurtigere skærpet rådighedssanktion, ophør af kontanthjælp ved manglende fremmøde en måned og endelig Job-log aftale ved første samtale.

DS finder det meget positivt, at det tydeligt fremgår af lovforslaget, at der fortsat skal tages særlige hensyn til de aktivitetsparate ledige, og at det skal vurderes, om en sanktion fremmer rådigheden og bringer borgeren tættere på arbejdsmarkedet.

DS mener, at det var tiltrængt, at der blev forenklet i de mange sanktions-satser, men vi er ærgerlige over, at man med de 4 nye satser har valgt at forhøje alle sanktionerne, frem for at lægge snittet på den anden side. For nogen vil det, som det også fremgår i bemærkningerne, komme til at betyde markant hårdere sanktioner.

DS mener også, at det er problematisk, at sanktioner ikke kan kompenseres på boligstøtten og at borgerne skal sanktioneres meget hårdere for modtagere af uberettiget kontanthjælp. Med 1/3 i 20 uger og resten mod tilbagebetaling. Det vil uden tvivl stille nogle borgere i en meget vanskelig situation, og det vil uden tvivl i nogle tilfælde betyde, at de mister deres bolig.

Vedr. Stop for social eksport via reglen om flyttehjælp

Forslaget om, at det i fremtiden er modtagekommunen, der administrerer reglerne om flyttehjælp, kan gøre det sværere for borgerene at få flyttehjælp. Det kan få betydning for de borgere, som skal flytte væk fra et dårligt miljø eller dem, som har behov for fx at komme væk fra en stalker. Tilflytterkommunen kender ikke borgeren og sagens historik, så det vil være sværere for dem at lave vurderingen af, om borgeren er berettiget til flyttehjælp.

I praksis giver kommunerne i nogle tilfælde forhåndsgodkendelse til flyttehjælp, så borgeren kan være fleksibel og "slå til", hvis der opstår en mulighed for bolig – ellers er der rimelig lang behandlingstid på ansøgning. Det vil ikke være muligt, hvis det er tilflytterkommunen, som skal administrere reglerne.

I sidste ende kan det også betyde, at kommunerne sætter deres rådighedsbeløb op, fordi det kan give dem mulighed for at afvise "uønskede" borgere udefra.

DS er dog enige i, at der er en udfordring i forhold til at nogle kommuner anviser borgere til billigere boliger i andre kommuner. Men DS mener ikke, at dette er en god måde, at løse denne udfordring på.

Vedr. Aftale om jobsøgnings log

DS er på den ene side positiv overfor, at der ikke er sat konkrete krav op om, hvad aftalen om joblog skal bestå i. Men samtidig kan DS se en risiko for, at der bliver meget forskellige aftaler landet over, så der stilles meget forskellige krav til borgerne fra kommune til kommune.

DS mener derfor, at det kunne være hensigtsmæssigt, hvis der udarbejdes en ramme for, hvordan sådan en aftale kan se ud. Der er ikke nogen bemærkninger i lovforslaget, som viser hvor mange krav, der skal/kan stilles, så det kan blive meget forskelligt landet over. Det er særlig vigtigt, fordi der kan træffes afgørelse om sanktion, hvis borgeren ikke har en rimelig grund til ikke at leve op til aftalen.

Herudover fremgår det af de specielle bemærkninger på side 68, at en aftale om joblog kan indgås digitalt. DS mener, at det er afgørende, at det sikres at borgeren har set og forstået aftalen og kommunikationen om den, da et brud på aftalen kan være grundlag for sanktion.

Skærpet sanktion

I forhold til den nye mulighed for skærpet sanktion er DS positiv overfor, at det så tydeligt af både bemærkninger og Lovens tekst fremgår, at kommunen, før sanktionen kan gives, skal vurdere, om personen med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

DS mener, at der bør stilles krav om, at kommunerne tilbyder borgeren mere, end at borgeren skal møde og få et "kryds" på jobcenteret i 1- 3 måneder, for at borgeren kan være berettiget til deres ydelse. Det bør være en aktivitet, som giver mening og bringer den enkelte nærmere arbejdsmarkedet.

DS er bekymret over, at der ikke er mere præcise anvisninger på, hvornår borgere skal have en skærpet rådighedssanktion, en, to eller tre måneder. Især, når det samtidig bliver muligt, at borgere ikke skal have et åbent tilbud, men alene skal møde ind på jobcenteret dagligt. DS mener, at der må stilles nogle kriterier op for udmålingen af længden på sanktionen.

DS er meget glad for, at det kommer til at fremgå direkte af § 40 a, at en sanktion skal vurderes at fremme borgerens rådighed.

Mulighed for månedlig opgørelse af sanktioner

DS mener, at det er modstridende, at der på den ene side skal pålægges hurtige sanktioner, og at det bliver muligt at sende en agterskrivelse med partshøring og afgørelse i et brev – samtidig med, at der så samtidig bliver mulighed for månedsvise opgørelser.

Herudover fremgår det af bemærkningerne, at intentionen er at spare på antallet af breve mv. Men samtidig fremgår det af bemærkninger på s. 35, at borgeren skal kontaktes i forbindelse med forseelsen. Det mener DS er godt, men det er svært at se besparelsen, når borgeren alligevel skal kontaktes.

Sanktioner skal ikke kompenseres via boligstøtten

DS mener, at det er en dårlig idé, og at det vil komme til at stille nogle borgere i en meget svær situation. Det kan komme til at gå ud over bør-

nene i familien. Herudover bliver det måske bare en anden kasse i kommunen, der skal betale, fordi deres rådigheds beløb evt. vil komme under grænsen for den vejledende, så borgerne dermed vil være berettigede til enkeltydelser.

Hurtigere sanktionsafgørelser – mulighed for agterskrivelse

DS mener ikke, at dette forslag hænger sammen med forslaget om månedsvise opgørelser.

DS mener egentligt, at det kan være godt, at der er kortere fra forseelse til sanktion. Men mener ikke, at det giver mening på samme tid, at give mulighed for at der kan foretages månedsvise opgørelser.

Vedr. Vejledningsforpligtelsen

DS er meget positiv overfor, at det i bemærkningerne på side 39 står, at kommunen skal sikre sig, at personen ved vejledningen har forstået sine rettigheder og pligter. Men vi er i tvivl om, hvor bevisbyrden i forhold til, om borgeren har forstået vejledningen, ligger i tilfælde af sanktion.

DS mener, som skrevet indledende, at der bør gives vejledning ved hver samtale og tilbudsafgivelse. Herudover bør det være enkelt at give vejledning, når der, som det fremgår af bemærkningerne, udarbejdes en enkel og letforståelig pjece med gode illustrationer, som borgeren kan få ved vejledningen.

Venlig Hilsen
Formand for Dansk Socialrådgiverforening

Mads Bilstrup

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S

Sendt til: aih@star.dk, ljs@star.dk og star@star.dk
Kopi til: jm@jm.dk

25. februar 2019

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2019-11-0196
Dok.nr. 68810
Sagsbehandler
Anne Mette Brinch Boll

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven (Enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.)

Ved e-mail af 28. januar 2019 har Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering anmodet om Datatilsynets bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Datatilsynet har noteret, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i de almindelige bemærkninger har forholdt sig til reglerne i databeskyttelsesforordningen¹ og databeskyttelsesloven² i forbindelse med behandlinger af personoplysninger foranlediget af lovforslaget.

Udkastet giver dog anledning til følgende bemærkninger:

1. Opfyldelse af personlig kontakt

Det foreslås i lov om aktiv socialpolitik § 35, stk. 6, 2. pkt.:

"Hvis kommunen har vanskeligt ved at opnå personlig kontakt med personen, kan kravet om personlig kontakt også opfyldes ved, at kommunen via kontakt til f.eks. en mentor, familiemedlemmer eller på anden måde fremskaffer oplysninger til belysning af fravær m.v., der kan danne grundlag for vurderingen af, om personen skal have en sanktion i det konkrete tilfælde."

Datatilsynet skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på de grundlæggende principper i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder særligt artikel 5, stk. 1, litra c, hvorefter personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål hvortil oplysningerne behandles (dataminimering). Tilsynet skal yderligere henvise til artikel 5, stk. 1, litra d, hvorefter personoplysninger skal være korrekte og om nødvendigt ajourført; der skal tages ethvert rimeligt skridt for

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF.

² Lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (rigtighed).

Datatilsynet skal endvidere henlede opmærksomheden på databeskyttelsesforordningens artikel 14 om oplysningspligt, som gælder i de tilfælde, hvor personoplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede.

2. Samkøring i kontroløjemed

Det foreslås i udkastets § 1, nr. 6, at indsætte en bestemmelse, hvorefter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering skal føre tilsyn med kommunernes rådighedsvurderinger.

Den foreslåede bestemmelse har følgende ordlyd:

”§ 13 d. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fører tilsyn med kommunernes vurdering af en persons rådighed, når den pågældende har ansøgt om eller modtager integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparat.

Stk. 2. Tilsynet omfatter

- 1) kommunernes afgørelser om rådighed efter §§ 13-13 c og
- 2) kommunernes afgørelser om konsekvenser og sanktioner efter §§ 36-40 a.

Stk. 3. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering fører sit tilsyn på grundlag af nøgletal baseret på de lediges registreringer på jobsøgningsaktiviteter i jobloggen på Jobnet og kommunernes indberetninger af rådighedssanktioner efter §§ 36-40 a. Styrelsen indhenter en udtalelse fra kommuner med mindre gode nøgletal eller med en andel af sanktioner, der afviger væsentligt fra landsgennemsnittet. Styrelsen kan herunder anmode kommunen om at redegøre for, hvilke foranstaltninger kommunen har iværksat eller vil iværksætte for at forbedre kvaliteten af sagsbehandlingen.

Stk. 4. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan i særlige tilfælde indhente sager til gennemsyn fra kommunerne til brug for tilsynet. Styrelsen kan endvidere ved tilsynsbesøg i den enkelte kommune få udleveret sager til gennemsyn.

Stk. 5. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering meddeler kommunen, om de gennemgåede afgørelser, jf. stk. 4, vurderes at være i overensstemmelse med gældende rådigheds- og sanktionsregler, herunder om der fejlagtigt er udbetalt integrationsydelse eller kontanthjælp med den virkning, at udgiften ikke kan anmeldes til statsrefusion.”

I bemærkninger til bestemmelsen fremgår bl.a., at efter den foreslåede ordningen vil tilsynet tage udgangspunkt i en registerbaseret bechmarking af kommunerne, og der vil i almindelighed ikke indgå en vurdering af kommunernes afgørelser i enkeltsager i tilsynet. Det findes dog hensigtsmæssigt, at styrelsen bevarer en mulighed for at vurdere afgørelser i enkeltsager, hvis der ud fra en konkret vurdering af resultaterne af bechmarkingen og den opfølgende dialog med kommunerne er formodning for, at en kommune ikke administrerer i overensstemmelse med rådigheds- og sanktionsreglerne.

Om samkøring i kontroløjemed fremgår af de almindelige bemærkninger pkt. 2.20.2 til lovforslaget bl.a.:

”Datatilsynet forudsætter i sin praksis, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed bl.a. har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at de personer, der berøres af kontrolordningen, skal have forudgående information om kontrolordningen.”

Det fremgår videre af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse til § 1, nr. 6, sammenholdt med § 32, § 36 og § 45, nr. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., opfylder kravene til et klart og utvetydigt retsgrundlag, og at behandlingen af oplysninger i forbindelse med det kommunale rådighedstilsyn ligger inden for rammerne af forordningens artikel 6, stk. 1, c og e, idet behandlingen er nødvendig for at fastlægge en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, og at behandlingen er nødvendig af hensyn til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings udførelse af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som styrelsen er pålagt. Videre fremgår det at bemærkningerne, at udmøntningen af bestemmelsen og kommunernes administration af forslagets reglerne skal ske inden for rammerne af artikel 5 i databeskyttelsesforordningen.

Datatilsynet bemærker hertil indledningsvist, at der om samkøring i kontroløjemed fremgår følgende af de almindelige bemærkninger til databeskyttelsesloven, pkt. 2.3.2.3.4:

"Efter databeskyttelsesforordningen er der ikke et udtrykkeligt krav om, at der skal være en direkte lovhjemmel til samkøring i kontroløjemed.

...

Efter databeskyttelsesforordningen vil samkøring i kontroløjemed således skulle leve op til de almindelige principper og regler om behandling. Da samkøring i kontroløjemed per definition vil være en indgribende behandlingssituation, vil en sådan behandling dog skærpe opmærksomheden på kravene i blandt andet forordningens artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet. Der henvises om samkøring i kontroløjemed til betænkningen, side 86-87 og side 96-97.

Det er med dette lovforslag ikke længere en forudsætning, at samkøring i kontroløjemed skal have hjemmel særskilt i en lov. Det er således Justitsministeriets vurdering, at særligt databeskyttelsesforordningens artikel 5 og artikel 6, stk. 4, om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet og princippet om formålsbegrænsning, yder en tilstrækkelig stærk beskyttelse til de registrerede samtidig med, at forordningen sikrer rum for offentlige myndigheders saglige behov for at kunne samkøre personoplysninger i kontroløjemed."

Datatilsynet bemærker i forlængelse heraf, at det ikke står tilsynet klart om formålet med kontrollen er at træffe foranstaltninger over for den enkelte borger, eller om kontrollen alene retter sig mod kommunernes forvaltning af reglerne. Datatilsynet bemærker desuden, at tilsynet ikke har forholdt sig til, om den foreslåede bestemmelse sammenholdt med § 32, § 36 og § 45, nr. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan anses for at udgøre et klart og utvetydigt retsgrundlag, som grundlag for at foretage samkøring i kontroløjemed.

Datatilsynet har imidlertid noteret, at Beskæftigelsesministeriet har forholdt sig til databeskyttelsesreglerne, og at ministeriet vurderer, at den behandling af personoplysninger, som kontrolordningen indebærer, kan ske inden for rammerne af disse regler.

3. Undtagelse til oplysningspligten

I forslagetets almindelige bemærkninger pkt. 2.20.2 vurderes det, at den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 6, om det kommunale rådighedstilsyn, er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c, hvorefter oplysningspligten ikke gælder, hvis indsamling eller videregivelse udtrykkeligt er fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Datatilsynet skal understrege, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering alene kan undlade at give meddelelse efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 under henvisning til at artikel 14 stk. 5, litra c, hvis det *udtrykkeligt* fremgår af lovgivningen, at styrelsen indhenter oplysningerne.

Datatilsynet bemærker hertil, at i kravet om udtrykelighed ligger, at det ikke må give anledning til tvivl om, hvorvidt det i lovgivningen er fastsat, at den dataansvarlige skal foretage registrering eller videregivelse af de indsamlede oplysninger.

Det er Datatilsynets opfattelse, at det som hovedregel kun vil være i de tilfælde, hvor der er tale om en egentlig indberetningspligt, at kravet om udtrykelighed er opfyldt. I sådanne tilfælde vil det være klart for den registrerede, at der vil blive videregivet oplysninger om vedkommende til f.eks. en anden myndighed. Endvidere vil kravet være opfyldt, hvor det udtrykkeligt fremgår, at der vil blive indhentet oplysninger, så det er klart, at den indhentende myndighed vil registrere oplysningerne. Det vil derfor ikke være tilstrækkeligt, hvis loven hjemler en eventuel mulighed for at indhente/registrere eller videregive oplysninger, da det ikke efter reglerne vil være klart for de registrerede, at der vil blive behandlet oplysninger.

Datatilsynet bemærker i forhold til foreslåede bestemmelse, at det ikke står tilsynet klart, om Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering indhenter og registrerer samtlige oplysninger om alle ledige fra jobloggen.

Datatilsynet finder, at kravet om udtrykelighed ikke vil være opfyldt med bestemmelsens nuværende formulering, idet det efter tilsynets opfattelse ikke står klart for enhver, at der vil blive indsamlet oplysninger – særligt ikke for så vidt angår indsamlingen af oplysninger i enkeltsagerne. Dertil kommer, at det er uklart, om styrelsens behandling af oplysningerne kan få konsekvenser over for den enkelte borger.

4. Offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv.

Der foreslås i lov om Udbetaling Danmarks § 12 a, stk. 5, indsat et nyt punktum efter 1. pkt., med følgende ordlyd:

”Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, at brugen af dataenhedens leverancer og resultaterne af kommunernes og Udbetaling Danmarks kontrolindsats, jf. stk. 1-4, løbende offentliggøres af Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering på en offentlig tilgængelig hjemmeside på en sådan måde, at resultaterne

skal kunne sammenlignes på tværs af kommunerne og Udbetaling Danmark og vise udviklingen over tid.”

Det står ikke Datatilsynet klart, om det er tiltænkt, at Styrelsen for Arbejds-
marke og Rekrutterings offentliggørelse af kontrolresultaterne vil indeholde
oplysninger, som direkte eller indirekte kan henføres til fysiske personer.

I det omfang der ved offentliggørelsen vil blive offentliggjort personoplysning-
er, skal Datatilsynet påpege, at reglerne i databeskyttelsesforordningen og
databeskyttelsesloven skal i iagttages.

5. Bemyndigelsesbestemmelser

I udkastes foreslås det i en række bestemmelser, herunder som nævnt ovenfor
i lov om Udbetaling Danmarks § 12 a, stk. 5, 2. pkt., at beskæftigelsesministe-
ren kan fastsætte nærmere regler.

Datatilsynet har noteret, at Beskæftigelsesministeriet efter databeskyttelseslo-
vens § 28 vil høre Datatilsynet, idet omfang der vil blive fastsat nærmere reg-
ler i bekendtgørelsesform.

Kopi af dette brev er sendt Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Anne Mette Boll

Anne Hedegaard, aih@star.dk og Lillis Søndergaard,
ljs@star.dk samt til star@star.dk
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S

Sagsnr. 19-0458
Vores ref. MANI
Deres ref

Den 25. februar 2019

Høringsvar vedr. udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

FH har i mail af 28. januar 2019 modtaget høring vedr. udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v., hvor Styrelsen for Arbejdsmarked og rekruttering anmoder om eventuelle bemærkninger.

FH har følgende generelle bemærkninger:

FH tager naturligvis afstand for enhver form for snyd. Det er helt centralt at borgere får udbetalt de velfærdsydelse som de er berettiget til – hverken mindre eller mere.

FH finder, at forenklinger er afgørende for at borgere kan forstå de sanktionsregler der er. Det er dog vores vurdering at reglerne fortsat har en så høj kompleksitet at rådgivning og vejledning i reglerne fortsat skal prioriteres højt. Det vender vi tilbage til i dette høringssvar.

FH finder alle initiativer der understøtter forenkling af regler og en lettere administration positive. Gennemsigtighed, gennemskuelig og retssikkerhed er en kerneværdi for FH, og er derfor som udgangspunkt positiv overfor intentionerne i en forenkling af LAS.

FH kvitterer endvidere for, at lovforslaget vedr. sanktionsreglerne er blevet mere læsevenligt og forståeligt og dermed forhåbentlig kan være med til at skabe klarhed for kommunerne om, hvordan sanktionsreglerne anvendes korrekt. Det er efter FH's vurdering bekymrende, at tidligere praksisundersøgelser fra Ankestyrelsen (perioden 2015-2017) vedr. anvendelse af sanktionsreglerne overfor kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere har vist en uacceptabel stor andel af forkerte afgørelser. Det er vigtigt at have øje for, at der med et sådan regelsæt er tale om en direkte indgriben i ofte sårbare menneskers forsørgelsesgrundlag.

FH mener, at det er kun de som har en mulighed for at reagere på økonomiske sanktioner, som respondere på dem som forventet i intentionerne bag loven. Altså at de handler anderledes. De som er fastlåste af sociale eller helbredsmæssige årsager, vil opfatte sanktionerne som yderligere straf og dermed blot forringe deres grundvilkår og samarbejde med forvaltningen. Derfor er det afgørende at sanktioner kun gives efter individuel vurdering. Hvis det vurderes at den ønskede reaktion ikke kan opnås, er en sanktion ikke blot unødvendig, men også kontraproduktiv for et forløb.

FH er imod de stramninger på sanktionsområdet, der lægges op til med lovforslaget. Mennesker, der modtager kontant- og uddannelseshjælp samt integrations- og ressourceforløbsydelse, er ofte socialt udsatte og med store helbredsmæssige problemer. Det gælder også for dem, der vurderes at være jobparate. En stramning i sanktionsreglerne er

derfor at øge straffen til mennesker, der i forvejen kan være socialt udsatte, og hvor en reduktion af ydelsen eller ophør heraf kan få alvorlige konsekvenser for dem og deres familier. Resultatet af lovforslaget kan derfor øge uligheden og fattigdom.

FH har følgende bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget:

Klare og konsekvente sanktioner for udlandsophold og uoplyst arbejde

FH finder, at en nedsættelse af hjælpen med tre sanktionssatser pr. måned i tre måneder er en tilstrækkelig sanktion. FH finder derimod, at det at gøre hjælpen tilbagebetalingspligtig i 20 uger, kan være med til at fastholde en udsat person i en fastlåst gældssituation.

Sanktion for manglende underskrivelse af medborgerskabserklæring

FH er uenig i, at underskrivelse af en medborgerskabserklæring skal kobles sammen med retten til forsørgelsesydelse. Det bør derfor ikke sanktioneres, da der er tale om ren symbolpolitik. Selv om personer underskriver en sådan erklæring, hverken har eller bør kommunen have mulighed for at efterprøve i praksis. FH finder det derfor også krænkende, at personer kan sanktioneres, hvis de ikke vil underskrive en sådan erklæring.

Færre sanktionssatser.

FH mener, at det var tiltrængt, at der blev forenklet i de mange sanktionssatser, da der i dag er samlet ca. 80 sanktionssatser. Det er svært at gennemskue de mange sanktionssatser, og det er derfor også fornuftigt, at reducere antallet. Men FH er ærgerlige over, at man med de nye satser har valgt at forhøje alle sanktionerne, frem for at lægge snittet på den anden side. For nogen vil det, som det også fremgår af høringen, komme til at betyde markant hårdere sanktioner som er ubegrundet og derfor er kritisabelt.

Det fremgår fx af bemærkningerne, at niveauet for de foreslåede sanktionssatser vil blive fastsat således, at alle ydelsesmodtagere vil kunne sikre sig tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv. Eksemplet hvor en kontanthjælpsmodtager bliver fratrukket 4.900 kr. fra sin kontanthjælp på 11.423 kr., viser dog med tydelighed, at sanktionerne er voldsomme og altså kan udgøre helt op 42,9 pct. af beløbet (i kroner udbetales således kun 6.523 kr.).

Rimelige grunde skal tænkes ved anvisning af tilbud m.v.

FH mener, at der altid skal foretages en individuel og konkret vurdering med partshøring, da alt andet vil sætte retssikkerheden over styr.

FH finder det således vigtigt, at kommunerne får mulighed for at tage individuelle hensyn og konkret vurdere årsagerne til, hvorfor en borger udebliver fra et tilbud. Der kan forekomme situationer, som ikke kan forudses ved tilbuddets start fx en ændret helbredssituation.

Det er positivt at den udtømmende liste med 10 rimelige grunde bliver afskaffet. Det er i den forbindelse også positivt, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at de 10 grunde fortsat er gældende.

Lovforslagets § 13 stk. 15 fastslår, at anvendelsen af § 13 stk. 1-8 for personer, der modtager integrationsydelse, skal forhandles med integrationsministeren. FH vil her pointere, at det er vigtigt, at disse personer ikke herved stilles ringere end modtagere af andre ydelser, der er omfattet af § 13. Tværtimod kan der være behov for at tage yderligere hensyn til denne gruppe, der udover at kunne have andre sociale problemer, også kan have sproglige og kulturelle barrierer, der påvirker deres muligheder for at leve op til deres forpligtigelser.

Krav om jobsøgning og frist for at joblogge

FH er på den ene side positiv overfor, at der ikke er sat konkrete krav op om, hvad aftalen om joblog skal bestå i. Men samtidig er der en risiko for, at der bliver meget forskellige aftaler landet over, så der stilles meget forskellige krav til borgerne fra kommune til kommune. FH mener derfor, at det kunne være hensigtsmæssigt, hvis der udarbejdes en ramme for, hvordan sådan en aftale kan se ud. Der er ikke nogen bemærkninger i lovforslaget, som viser hvor mange krav, der skal/kan stilles, så det kan blive meget forskelligt landet over. Det er særlig vigtigt, fordi der kan træffes afgørelse om sanktion, hvis borgeren ikke har en rimelig grund til ikke at leve op til aftalen.

Herudover fremgår det af de specielle bemærkninger på side 68, at en aftale om joblog kan indgås digitalt. FH mener, at det er afgørende, at det sikres at borgeren har set og forstået aftalen og kommunikationen om den, da et brud på aftalen kan være grundlag for sanktion.

Udvidet og forenklet brug af skærpede rådighedssanktioner

I forhold til den nye mulighed for skærpet sanktion er FH positiv overfor, at det så tydeligt af både bemærkninger og lovens tekst fremgår, at kommunen, før sanktionen kan gives, skal vurdere, om personen med sin adfærd udviser en manglende vilje til at stå til rådighed for arbejde, uddannelse, tilbud m.v.

FH mener, at der bør stilles krav om, at kommunerne tilbyder borgeren mere, end at borgeren skal møde og få et "kryds" på jobcenteret i 1- 3 måneder, for at borgeren kan være berettiget til deres ydelse. Det bør være en aktivitet, som giver mening og bringer den enkelte nærmere arbejdsmarkedet.

FH er bekymret over, at der ikke er mere præcise anvisninger på, hvornår borgere skal have en skærpet rådighedssanktion en, to eller tre måneder. Især, når det samtidig bliver muligt, at borgere ikke skal have et åbent tilbud, men alene skal møde ind på jobcenteret dagligt. FH mener, at der må stilles nogle kriterier op for udmålingen af længden på sanktionen.

FH finder det positivt, at det kommer til at fremgå direkte af § 40 a, at en sanktion skal vurderes at fremme borgerens rådighed. Men Lovforslagets § 39 stk. 1, nr. 2, § 40 a stk. 1 og 8, § 42 stk. 1 er væsentlige skærper i kommunernes sanktionsmuligheder, hvad angår sanktionens størrelse, ligesom sanktionerne falder allerede anden gang i stedet for efter gentagende gange. Disse skærper er FH modstander af.

Lovforslagets § 35 stk. 1 er en forringelse af borgernes retssikkerhed, da kommunerne kan pålægge borgeren en sanktion, uden at der i forvejen er givet vejledning om, hvilken konsekvens det kan have for ydelsen, at borgeren ikke lever op til en konkret forpligtigelse. Med lovforslaget er det tilstrækkeligt, at kommunen har givet forståelig vejledning om rettigheder og pligter ved den første henvendelse om hjælp samt gentaget dette en gang hvert halve år. Betingelsen om skriftlig information om konsekvenserne for ydelsen til borgeren ved konkret henvisning til arbejde, afgivelse af tilbud og indkaldelse til samtale m.v. bør derfor forblive som i dag. FH kan dog tilslutte sig den del af forslaget, der handler om, at kommunen derudover løbende er forpligtiget til at drøfte og gennemgå vejledningen på en sådan måde, at borgeren forstår sine rettigheder og pligter.

Sanktioner skal ikke kompenseres via boligstøtten

FH mener, at forslaget kan medvirke til at øge uligheden og marginaliseringen i samfundet ved, at flere kan risikere at blive udsat af deres bolig. Hvis der er børn i hjemmet, rammer sanktioneringen børns dagligdag, og er med til at øge antallet af børn, som lever i fattigdom.

Hurtigere sanktionsafgørelser og partshøring

Det er positivt for alle parter, at der sker en hurtig afgørelse af og eksekvering af en sanktion. FH er dog bekymrede for indvirkningen på borgernes retssikkerhed, hvis man går fra den nuværende partshøring til at gøre brug af agterskrivelser. Der er risiko for, at borgere afholder at komme med bemærkninger, der kan have betydning for sagens afgørelse, når de modtager en agterskrivelse i stedet for den almindelige partshøring.

Udover, at FH er bekymrede for borgernes retssikkerhed, så kan man formode, at flere borgere vil klage over afgørelser. Derved er der heller ikke tale om lettelse for kommunen, da klagesagsbehandling er mere omfattende end den nuværende proces med partshøring og efterfølgende afgørelse. FH mener derfor ikke, at der er sammenhæng mellem mål og middel og advarer derfor mod brugen af agterskrivelser på dette område.

FH mener, at det kan være godt, at der er kortere fra forseelse til sanktion. Men mener ikke, at det giver mening på samme tid, at give mulighed for at der kan foretages månedsvise opgørelser.

Ifølge lovforslagets § 35 stk. 5 får kommunen mulighed for at sende en agterskrivelse til jobparate uddannelseshjælp-, kontanthjælp- og integrationsydelsesmodtagere, når der skal træffes afgørelse. Der er således tale om en ophøjelse af principafgørelse 50-18 til lov – en afgørelse som FH i forvejen stiller sig kritisk overfor. FH vurderer også, at en agterskrivelse øger risikoen for, at borgeren overser, at der kan være tale om en afgørelse, og at der dermed er en klagefrist. Det er mange informationer, som borgeren skal forholde sig til i en sådan skrivelse, som kan være vanskelig at forstå/overskue, uagtet at det jf. bestemmelsen skal fremgå tydeligt. FH ønsker, at borgerens retssikkerhed opretholdes, og at forvaltningslovens §§ 19-26 fortsat skal gælde for de jobparate.

Forenklet vejledning

Ankestyrelsens praksisundersøgelser har vist, at kommunerne har svært ved at efterleve deres vejledningsforpligtelse og mange afgørelser om sanktioner bliver derfor hjemvist eller ændret. Derfor er det godt, at der foreslås en ny tilrettelæggelse af kommunernes vejledningsindsats, der sikrer borgernes retssikkerhed. FH er positiv overfor, at det i bemærkningerne på side 39 står, at kommunen skal sikre sig, at personen ved vejledningen har forstået sine rettigheder og pligter. Men FH er i tvivl om, hvor bevisbyrden i forhold til, om borgeren har forstået vejledningen, ligger i tilfælde af sanktion.

FH mener, at der bør gives vejledning ved hver samtale og tilbudsafgivelse mv., så gældende regler bør fastholdes. Herudover bør det være enkelt at give vejledning, når der, som det fremgår af bemærkningerne, udarbejdes en enkel og letforståelig pjece med gode illustrationer, som borgeren kan få ved vejledningen.

Udvidelse af månedsvise opgørelse af sanktioner

FH mener, at det er modstridende, at der på den ene side skal pålægges hurtige sanktioner, og at det bliver muligt at sende en agterskrivelse med partshøring og afgørelse i et brev – samtidig med, at der så samtidig bliver mulighed for månedsvise opgørelser.

Herudover fremgår det af bemærkningerne, at intentionen er at spare på antallet af breve mv. Men samtidig fremgår det af bemærkningerne på side 35, at borgeren skal kontaktes i forbindelse med forseelsen. Det mener FH er positivt, men det er svært at se besparelsen, når borgeren alligevel skal kontaktes.

Tæt opfølgning på brugen af sanktioner, herunder overfor udsatte borgere

FH finder det positivt, at der skal gennemføres praksisundersøgelser af kommunernes brug af sanktionsreglerne i årene efter, at de nye regler er trådt i kraft.

Pligt til at politianmelde borgere, som begår socialt bedrageri

FH mener, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der kan være rimelige grunde til, at fx et udlandsophold forlænges, fx på grund af sygdom, som kan dokumenteres. Endvidere finder FH, at der er tale om en unødigt belastning og evt. straf af personer, der i forvejen kan være socialt sårbare ved indførelsen af en pligt.

Ankestyrelsen skal kunne undersøge Udbetaling Danmarks sagsområder

FH finder det positivt, at Ankestyrelsen med forslaget får adgang til at foretage generelle undersøgelser af praksis og sagsbehandling på Udbetaling Danmarks områder. Da dette styrker gennemsigtigheden i sagsbehandlingen og derved også retssikkerheden.

Stop for social eksport via reglen om flyttehjælp

FH anerkender, at der er et problem med social eksport for visse landkommuner og støtter derfor, at der gøres noget ved problemstillingen. Men forslaget om, at det i fremtiden er modtagekommunen, der administrerer reglerne om flyttehjælp, kan gøre det sværere for borgerene at få flyttehjælp. Det kan få betydning for de borgere, som skal flytte væk fra et dårligt miljø eller dem, som har behov for fx at komme væk fra en stalker. Tilflytterkommunen kender ikke borgeren og sagens historik, så det vil være sværere for dem at lave vurderingen af, om borgeren er berettiget til flyttehjælp.

I praksis giver kommunerne i nogle tilfælde forhåndsgodkendelse til flyttehjælp, så borgeren kan være fleksibel og "slå til", hvis der opstår en mulighed for bolig – ellers er der rimelig lang behandlingstid på ansøgning. Det vil ikke være muligt, hvis det er tilflytterkommunen, som skal administrere reglerne. I sidste ende kan det også betyde, at kommunerne sætter deres rådighedsbeløb op, fordi det kan give dem mulighed for at afvise "uønskede" borgere udefra. Forslaget kan nemt resultere i, at visse persongrupper (de mest socialt udsatte) frihed til at flytte væk for hjemkommunen begrænses. FH foreslår i stedet fx, at den nye kommune i en periode kompenseres for udgifter til ydelser m.m. fra hjemkommunen.

Øvrige bemærkninger

Det har afgørende betydning for opbakningen til det danske velfærdssystem, at der føres kontrol med offentlige ydelser. Samtidig har det tilsvarende betydning for tilliden til den offentlige forvaltning og borgernes oplevelse af forvaltningen som fair og retfærdig, at kontrolindsatsen sker balanceret og sikrer retssikkerheden.

Kontrolindsatsen er i sagens natur udfordret af, at der er tale om en kontrol med et vanskeligt og særdeles komplekst regelsæt. Desværre ses med jævne mellemrum, at myndighederne går for langt i kontrollens ærinde. Det gælder både kommuner og Udbetaling Danmark.

Ligesom det, som led i den politiske aftale om sanktioner, er besluttet, at der skal gennemføres praksisundersøgelser for at følge kommunernes brug af de nye sanktionsregler, så bør der gennemføres en praksisundersøgelse af kontrolindsatsen. Undersøgelsen bør omfatte både kommunernes og Udbetaling Danmarks praksis på området. Det er ikke FH bekendt, at Ankestyrelsen tidligere har gennemført en praksisundersøgelse på kontrolområdet.

HK Kommunal og KL har i 2016 udviklet et uddannelsesforløb for kommunale kontrolmedarbejdere, der udbydes på COK. Som led i en styrket kontrolindsats med den rette balance i forhold til borgernes retssikkerhed, anbefaler FH at der afsættes midler til, at alle medarbejdere i de kommunale kontrolgrupper kan få mulighed for at gennemfører uddannelsesforløbet.

Med venlig hilsen

Majbrit Berlau
Næstformand

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Sendt til:

Anne hedegaard, aih@star.dk

Lillis Søndergaard, ljs@star.dk

Cc.: star@star.dk

Vordingborg
25. februar 2018

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl. (Enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.)

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark (FSD) takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til forslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl. (Enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.).

FSD ser positivt på forslaget og har især noteret sig, at de foreslåede ændringer af sanktionsreglerne og vejledningspligten i den forbindelse indebærer klare forenklinger, der letter administrationen, giver klarhed for borgerne, mindsker fejlmulighederne og giver grundlag for mere ensartet administration i kommunerne.

Der er efter FSDs opfattelse tale om et velafbalanceret forslag til sanktionsregler, hvor der fortsat er særlige hensyn, når der er tale om aktivitetsparate borgere.

For de øvrige grupper skærpes sanktionerne. Men kravene og vilkårene bliver mere individuelle og tydelige for borgeren ved, at kommunen allerede ved henvisning til arbejde og afgivelsen af tilbud m.v. skal tage højde for, om personen har en rimelig grund til ikke at tage imod tilbuddet og ved, at der skal indgås aftale om jobsøgningsaktiviteterne ved den første samtale for de jobparate og åbenlyst uddannelsesparate borgere.

FSD har ikke yderligere bemærkninger til de foreslåede lovændringer.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Helle Linnet', enclosed within a hand-drawn oval shape.

Helle Linnet
Landsformand

Forhandlings
fællesskabet

Til
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S.

Aktivitetsnr.: 19-0035.2
HW
Direkte tlf.nr.: 3347 0621
20. februar 2019

Anne Hedegaard, aih@star.dk; Lillis Søndergaard,
ljs@star.dk; star@star.dk

Vedr.: Svar på høring om udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger mv.

Forhandlingsfællesskabet har i mail den 28. januar 2019 modtaget høring om udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger mv.

Forhandlingsfællesskabet har ikke bemærkninger til udkast til lovforslag, idet de foreslåede ændringer ikke skønnes at have løn- og ansættelsesmæssige konsekvenser mv. for ansatte i kommuner og regioner.

Forhandlingsfællesskabet henviser til høringssvar fra Fagbevægelsens Hovedorganisation og Akademikerne.

Med venlig hilsen

Henrik Würtzenfeld

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Njalsgade 72A
2300 København S
Danmark
E-mail: aih@star.dk, ljs@star.dk og star@star.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE
MOBIL 9132 5688
ANCA@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 19/00376-2

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM
ÆNDRING AF LOV OM SOCIALPOLITIK, LOV OM
INDIVIDUEL BOLIGSTØTTE, LOV OM UDBETALING
DANMARK, LOV OM RETSSIKKERHED OG
ADMINISTRATION PÅ DET SOCIALE OMRÅDE OG
INTEGRATIONSLOVEN**

22. FEBRUAR 2019

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har ved e-mail af 28. januar 2019 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed på det sociale område og integrationsloven (Enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.).

Instituttet har ingen bemærkninger.

Der henvises til ministeriets sagsnummer: 18/17968.

Med venlig hilsen

Anncathrine Carl
JURIDISK RÅDGIVER

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

KL's hørings svar vedr. lovforslag om sanktioner og snyd

KL har den 28. januar modtaget udkast til "lovforslag om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v." i høring.

Forenkling af sanktioner

KL er meget tilfreds med, at et flertal i Folketinget i store træk har valgt at følge KL's anbefalinger til enklere regler for sanktioner på kontanthjælpsområdet. KL's oplæg findes her <https://www.kl.dk/media/16470/korrekte-og-effektive-sanktioner-paa-kontanthjaelpsomraadet-2017.pdf>. Reglerne vil sikre, at det bliver mere gennemskueligt for borgerne, hvilke pligter de har, og hvilke konsekvenser det har ikke at stå til rådighed. Der er derfor ærgerligt, at de enklere regler ikke også kommer borgere på ressourceforløbsydelse til gode.

KL mener, at de enklere regler også skal gælde for modtagere af ressourceforløbsydelse. En eventuel bekymring for, at de nye satser vil betyde højere sanktioner for enkelte modtagere af ressourceforløbsydelse, vil kunne imødekommes ved lavere sanktionssatser for denne målgruppe. Det er helt afgørende, at den fælles systematik på tværs af kontanthjælp og ressourceforløbsydelse bibeholdes. Udover at det for borgerne vil være enklere at forstå, også ved skift mellem de to ydelser, så vil det også lette it-understøttelsen og administrationen i kommunerne. Som lovforslaget er udformet nu, vil man skulle opretholde de eksisterende regler parallelt med de nye. Det burde ingen have en interesse i.

Det skal desuden bemærkes, at kun omkring 900 personer på ressourceforløbsydelse sanktioneres hvert år, hvilket svarer til 4 pct. af de over 40.000 modtagere af ressourceforløbsydelse.

KL foreslog i ovennævnte oplæg at samle vejledningen om pligter og sanktioner i et samlet dokument, som vil være mere overskueligt for borgerne og samtidig også sikre mere smidige arbejdsgange i kommunen. Lovforslaget lægger desværre op til også at indføre en række helt nye og firkantede proceskrav om, hvordan vejledningen præcis skal ske. Det byder, at jobcentre ikke kan sikre den fleksible, individuelle og målrettede vejledning, som vil bidrage til, at borgere kommer hurtigst muligt i job. I stedet vil der skulle indføres helt nye "afkrydsningsfelter" i it-systemerne, som sikrer, at kommunerne overholder de nye procesregler. Derfor foreslår KL, at § 35 omformuleres til en generelt bestemmelse om, at borgeren skal være vejledt om pligter og rettigheder før der kan sanktioneres.

Dato: 25. februar 2019

Sags ID: SAG-2017-02262
Dok. ID: 2707774

E-mail: BRS@kl.dk
Direkte: 3370 3450

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 5

Det er helt naturligt, at borgerne skal vejledes, men det kan godt ske uden mere bureaukrati.

Den korte periode fra fremsættelse til forventet vedtagelse og implementering af loven efterlader uforholdsmæssig kort tid til den it-mæssige implementering og systemunderstøttelse. Det skaber risiko for manglende it-understøttelse og for kvaliteten i it-understøttelsen af lovgivningen. I sidste ende vil det gå ud over kommunernes mulighed for at administrere lovgivningen effektivt og korrekt. Derfor foreslår KL, at lovens ikrafttrædelse udskydes.

Benchmark- og monitoreringsværktøj

Som led i Økonomaftalen for 2019 blev der indgået aftale om at udvikle et nyt værktøj til styrkelse af kommunernes kontrol med ydelser. Udviklingsværktøjet skal tjene som inspiration og intern videndeling på tværs af landets kommuner.

KL er forundret over, at man nu ønsker at lovgive på et område, hvor der i forvejen er en igangværende dialog i forlængelse af økonomaftalen. Det er KL's forståelse, at denne dialog ikke er afsluttet. Det undrer også, at kommunerne nu pålægges en ny opgave, da kommunerne ifølge lovforslaget skal indberette effekten af arbejdet med de registersamkørte sager til STAR. Det er uklart, om der indgår bevilling til udvikling og drift af værktøjet i lovforslaget.

KL tager derfor forbehold for de eventuelle økonomiske konsekvenser ved kommunernes levering af data.

Prioritering af kommunernes samarbejde med politiet

KL har med interesse noteret sig, at kommunernes samarbejde med politiet om snyd med offentlige ydelser opprioriteres. I den sammenhæng forventer KL, at der nu udvikles tydelige retningslinjer for kontrolarbejdet og koblingen til politiet, ligesom det er forventningen, at politiet har de fornødne ressourcer til at prioritere samarbejdet.

Oprettelse af en hotline

KL noterer sig, at der skal oprettes en hotline, som skal understøtte kommunernes arbejde med kontrolsager. Af lovforslaget fremgår, at hotlinen har til formål at vejlede kommunerne om kontanthjælps- og dagpengesager for borgere, der er udrejst i forbindelse med konflikten i Syrien og Irak. Det fremgår, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering årligt får en bevilling på 1 mio. kr. til denne opgave.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at hotlinen i "Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger" havde et langt bredere sigte end blot vejledning om sager om borgere, som er udrejst i forbindelse med konflikten i Syrien og Irak. På den baggrund må det være en rimelig forventning, at de mange midler også anvendes til at understøtte kommunernes generelle arbejde med sager om socialt snyd.

Dato: 25. februar 2019

Sags ID: SAG-2017-02282
Dok. ID: 2707774

E-mail: BRS@kl.dk
Direkte: 3370 3450

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 5

Øvrige bemærkninger til lovforslaget

- Hvis ikke aktivloven § 35 ændres mere generelt, vil der være behov for at ændre ordlyden i stk. 1 nr.1 fra "første henvendelse" til "første jobsamtale". Første henvendelse kan f.eks. bare være en telefonsamtale, hvor det ikke giver mening at vejlede om alle pligter og rettidigheder. Det giver tilsvarende heller ikke mening at skrive direkte i loven, at kommunen skal sikre, at borgeren forstår vejledningen. Det må antages at være indeholdt i kommunens almindelige oplysningspligt. Af stk. 1, nr. 4, fremgår, at vejledningen skal gennemgås hver halve år for alle. Da langt de fleste borgere ikke har problemer med at forstå og overholde reglerne forstås det, at kravet om gentagen gennemgang af pligter og rettidigheder målrettes mod det mindretal, som ikke overholder reglerne. Hvis det gøres til at et fast krav for alle, vil der skulle bruges værdifuld tid af jobsamtalerne på at opfylde kravet. Tid som i stedet kunne være brugt til en meningsfuld dialog med borgerne, og som hjælper med at få vedkommende i job.
- Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser til § 1, nr. 4, at: "...hvis personen ikke har opfyldt aftalen om jobsøgningsaktiviteter, skal kommunen indkalde personen til en jobsamtale som led i kontaktforløbet, hvor den manglende overholdelse af jobsøgningsaftalen drøftes, herunder om personen har haft en rimelig grund... Kommunen kan herefter træffe afgørelse om en sanktion..." Selv om det ikke står direkte i loven, kan det tolkes sådan, at kommunen skal afholde en jobsamtale, før der kan sanktioneres, og at denne jobsamtale således udgør parthøringen forud for stillingtagen til sanktion. (Denne administrative sagsgang vil desuden være yderst ressourcekrævende for kommunerne i forhold til nuværende lovgivning, hvor parthøring sker via brev eller telefonisk kontakt). KL foreslår derfor, at det præciseres i lovbemærkningerne, at kommunen ikke skal indkalde og afholde jobsamtale, inden der kan sanktioneres for manglende jobsøgning. Derved sikres hurtigst mulig sammenhæng mellem forseelse og sanktion. Den manglende jobsøgning vil naturligvis altid indgå som et element i den næste jobsamtale.
- I las § 35, stk. 5, lægges op til, at kommunerne kan lave agterskrivelser i steder for parthøringer i sanktionssager. KL er tilfreds med, at kommunerne får denne mulighed. Det undrer dog, at der i bemærkningerne står, at der som minimum skal være en frist på 14 dage før agterskrivelsen kan få virkning. Det er væsentligt længere end fristen for en almindelige parthøring. Dermed vil der ikke ske hurtigere sanktionering, som ellers er hensigten med forslaget. Det bør derfor undersøges, om fristen ved agterskrivelse kan være mindre end de 14 dage.
- Det fremgår af las § 35, stk. 6, at kommunen skal have udtømt alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med en aktivitetsparat borger med henblik på en vurdering af, om der foreligger en rimelig grund til udeblivelsen mv. Videre fremgår det af stk. 6, 2. pkt., at hvis kommunen har svært ved at opnå personlig kontakt med personen, kan kravet om personlig kontakt også opfyldes ved, at kommunen tager kontakt til familiemedlemmer med henblik på at fremskaffe oplysninger til bevisning af fravær mv. Disse oplysninger kan danne grundlag for vurderingen.

Dato: 25. februar 2019

Sags ID: SAG-2017-02282

Dok. ID: 2707774

E-mail: BRS@kl.dk

Direkte: 3370 3450

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

www.kl.dk

Side 3 af 5

- KL mener, at det er problematisk – både lovgivningsmæssigt og etisk – at kommunen kan tage kontakt til familiemedlemmer med henblik på, at få belyst en borgers adfærd. Dette både i forhold til tavshedspligten jf. forvaltningslovens § 27, og at det kan ske uden forudgående samtykke fra den aktivitetsparate borger i forhold til videregivelse/indhentelse af oplysninger jf. retssikkerhedslovens § 11. Derudover er det svært for kommunen at sikre sig, at oplysningerne fra familiemedlemmer er troværdige (kommunen kender ikke familiemedlemmernes indbyrdes forhold).
- Både de nye regler og eksisterende lægger op til, at sanktioner efter las §§ 42 og 43 på 1/3 af hjælpen gives i 20 uger. Da kontanthjælp er en månedsydelse, er det imidlertid meget svært for en borger at forholde sig til, hvor mange uger og dage, der er tilbage af en 20-ugers-sanktion, som kun meget sjældent løber uafbrudt i 20 uger. For at sikre mere enkle og gennemskuelige regler foreslår KL, at de 20 uger ændres til hele kalendermåneder, f.eks. 4 eller 5 måneder.
 - Kommunerne kan i dag jf. las § 39, stk. 3, sanktionere personer, som udebliver fra tilbud og efterfølgende angiver sygdom som årsag. Dvs. at de ikke har meldt sig syge med det samme. Det er ikke tilsvarende muligt i forbindelse med jobsamtaler, selv om borgeren har samme pligt til at møde op. Det er uhensigtsmæssigt, at der skelnes mellem personens forpligtelser afhængig af, om der er tale om manglende sygemelding til jobsamtale eller tilbud. Derfor foreslår KL, at der også gives mulighed for at sanktionere ved manglende rettidig sygemelding ved samtaler.
 - Det er bekymrende, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 13, stk. 15, er meget bredt formuleret i forhold til, at ministeren fastsætter regler, der relaterer sig til LAS § 13, stk. 7 og stk. 8. KL foreslår i stedet, at disse regler indskrives direkte i lov om aktiv socialpolitik, således at aftalens formål om, at "kommunerne får lettere ved at administrere reglerne", opfyldes.
 - Lovforslaget betyder, at det fremover er tilflytterkommunen som skal bevilge flyttehjælp efter las § 85. Ankestyrelsen har imidlertid slået fast, at alle ansøgninger om hjælp til flytning skal behandles efter både §85 og §81 (minimum stillingtagen til social begivenhed). Dermed skal fraflytterkommunen stadig behandle ansøgningerne efter § 81. Der er derfor behov for også at ændre § 81.
 - Som en del af den forenkledede beskæftigelsesindsats fjernes en lang række krav til indholdet af jobsamtaler efter lab-loven. De eksisterende krav er i dag en hindring for, at kommunerne kan sanktionere manglende fremmøde for andre typer af samtaler, f.eks. samtaler om kommende tilbud. KL vurderer, at det nye jobsamtalebegreb betyder, at alle samtaler, der sker som en del af den samlede indsats, nu kan sanktioneres. Det er dog afgørende, at Beskæftigelsesministeriet i udmøntningen af den nye LAB-lov ikke indsnævrer jobsamtalebegrebet, således at kommuner ikke fremover vil kunne sanktionere alle samtaler, som sker som led i beskæftigelsesindsatsen.

- I ny las § 39, nr. 7, fremgår det nu, at kommunerne kan sanktionere uddannelseshjælpsmodtagere, der uden rimelig grund ophører med en uddannelse, der er påbegyndt på baggrund af et uddannelsespålæg. Der er på tilsvarende vis behov for at kunne sanktionere unge, som ikke overholder fristerne i uddannelsespålæggets trin 1 og 2. KL forslår, at dette indgår i det kommende arbejde med at justere ungereglerne.

Dato: 25. februar 2019

Sags ID: SAG-2017-02262
Dok. ID: 2707774

E-mail: BRS@kl.dk
Direkte: 3370 3450

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 5 af 5

Med venlig hilsen

Henrik Thomassen

Brian Siggaard

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven

Høringsbrev fra 28. januar 2019 - med svarfrist 25. februar 2019 kl. 12.

Svar til: aih@star.dk ljs@star.dk samt start@star.dk -Att: j. nr. 18/17968

(Enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.)

Retspolitisk Forening har modtaget Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl. Udkastet giver Retspolitisk Forening anledning til følgende bemærkninger:

Det ligger udenfor Retspolitisk Forenings formål at gå ind i alle detaljerne af dette lovforslags konkrete indhold. Men foreningen har nogle principielle kommentarer til forslaget samt nogle kommentarer til nogle af de enkelte dele.

Retspolitisk Forening er som udgangspunkt enig i, at der skal gribes ind overfor snyd med sociale ydelser. Ligeledes bakker foreningen op om, at hele sanktionsområdet skal forenkles således, at man som modtager af de berørte ydelser, har mulighed for at forstå og gennemskue reglerne, herunder også hvad evt. sanktioner angår.

Foreningen vil dog indledningsvist minde om, at forestillingerne om, hvor mange der snyder med de ydelser, der udbetales, langt overstiger det reelle antal. Således viste en effektanalyse fra Kommunernes Landsforening i 2017, at der kun var hold i 17 pct. af knap 29.000 anonyme anmeldelser om socialt bedrageri. Det politiske fokus på snyd synes dermed ikke at stå i rimeligt forhold til omfanget.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at forenklingen af reglerne forventes at betyde, at kommunerne får lettere ved at administrere reglerne, og dermed begår færre fejl. Det anføres også, at dette vil styrke retssikkerheden og gøre det lettere for borgerne at forstå reglerne og konsekvenserne af ikke at stå til rådighed.

Eftersom nærværende lovforslag bl.a. baserer sig på vedtagelsen af et tidligere fremsat lovforslag om forenkling af forvaltningsloven, som tillader kommunerne at samle partshøring og afgørelse i én "agterskrivelse", skal Retspolitisk Forening hermed (igen) udtrykke sin uenighed i, at der ved disse lovforslag også sker en styrkelse af retssikkerheden. Tværtimod indebærer dette en betydelig svækkelse af retssikkerheden navnlig for mennesker, som har sociale problemer, der gør det svært for dem i det hele taget at forstå kommunernes ageren i deres sag. Men det gælder dog også for andre, som trods de løbende påståede bestræbelser på at forenkle regelsættet, fortsat er forståeligt forvirrede over, hvad der gælder hvornår. Det er efter Retspolitisk Forenings opfattelse ikke rimeligt overfor ydelsesmodtagerne, at arbejdsgangene i forsøg på at varetage myndighedernes interesser effektiviseres på en måde, som går ud over ydelsesmodtagernes retssikkerhed.

Med lovforslaget skærpes reglerne om sanktion, hvilket – sammen med regelforenklingen – forventes at bidrage til at øge reglernes adfærdsregulerende virkning og derved sikre, at en modtager af hjælp reelt står til rådighed. Retspolitisk Forening skal minde om, at der findes forskning (bl.a. fra KORA), som viser denne effekt på ledige, som ikke har problemer ud over ledighed. Men overfor ledige, som har sociale problemer, har sanktioner ikke denne "opdragende" effekt. Snarere giver sanktioner ofte blot de udsatte ledige endnu et problem i form af dårlig økonomi. Så selv om de udsatte ledige godt ved, at de bliver trukket i hjælp, hvis de ikke passer det, der er aftalt, ændrer det ikke nødvendigvis på adfærden. Der er efter Retspolitisk Forenings opfattelse ikke nogen samfundsgevinst i, at regelsættet potentielt tilfører udsatte grupper flere problemer, herunder øget udsathed pga. manglende økonomisk formåen.

Retspolitisk Forening har noteret sig forslaget om, at det kommer til at fremgå af § 40 a, at det er en betingelse for at pålægge en aktivitetsparat modtager af hjælp en skærpet rådighedssanktion, at kommunen har vurderet, at denne sanktion vil fremme personens rådighed.

Foreningen skal imidlertid påpege, at omfanget af dette hensyn ofte er fastsat ud fra den enkelte medarbejders faglige kunnen eller lokalpolitiske beslutninger – eksempelvis om at "der skal sanktioneres mere". En sådan lokalpolitisk prioritering tager ikke højde for relevansen og effekten af at benytte sanktion også overfor de ledige, som ikke formår at reagere med andet end afmagt.

Det fremgår desuden, at aktivitetsparate ledige fremover skal være omfattet af den skærpede rådighedssanktion, så allerede her forlader lovforslaget sin egen intention om at udvise udvidet hensyn til ledige med problemer ud over ledighed. Og eftersom den skærpede rådighedssanktion, som det også fremgår af bemærkningerne, potentielt kan udgøre en voldsom reduktion i hjælpen hen over en længere periode, også selv om kommunen altid skal vurdere, om sanktionen står i et rimeligt forhold til forseelsen, skal Retspolitisk Forening hermed udtrykke sin største bekymring for, hvad sådan en sanktion fremover vil betyde for udsatte ledige.

Efter Retspolitisk Forenings opfattelse ville det være en bedre vej at gå i forhold til retssikkerheden for og sikringen af et økonomisk sikkerhedsnet under ledige med psykisk sygdom, misbrug eller andre begrænsende sociale problemer, hvis man helt undtog aktivitetsparate for sanktion og i stedet lagde vægten på en bedre kategoriseringspraksis. Mange ledige kategoriseres og omkategoriseres, som vinden blæser, og gerne i takt med antallet af sagsbehandlerskift og (lokal)politiske strømninger, så derfor vil der være mere retssikkerhed forbundet med en klarere praksis for, hvornår man kategoriseres som jobparat og hvornår man ikke kan stå til rådighed og derfor ikke skal sanktioneres.

At vejledningspligten forenkles og skærpes, ser på papiret ud som en styrkelse af retssikkerheden. Men i praksis vil det potentielt blive brugt imod dem, der ikke lever op til det, der er aftalt, at de jo godt kendte konsekvenserne, fordi de fik det at vide, dengang de søgte om hjælpen, og har fået det repeteret via gennemgang af deres pligter efterfølgende. Igen må Retspolitisk Forening gøre opmærksom på, at dette formentlig virker i forhold til ledige uden problemer, men for de udsatte ledige er komplicerede vejledninger ofte stof, der går ind ad det ene øre og ud af det andet. De håber, at det går.

Med lovforslaget vil man afskaffe den udtømmende liste af 10 forhold, som kan fritage ydelsesmodtagerne fra at stå til rådighed. I lovbemærkningerne forklares initiativet med, at den ledige fra start vil få en indsats, som pågældende har forudsætninger for og pligt til at deltage i. Det forklares også, at den udtømmende liste alligevel ikke er udtømmende, da andre forhold også kunne udgøre en rimelig grund f.eks. dødsfald hos nærtstående.

Retspolitisk Forening finder argumentationen tynd og tilfældig. I forvejen er der mange tilfælde af vilkårlighed i sagsbehandlingen og forskelligheder kommunerne imellem, som udfordrer retssikkerheden i forhold til, hvilke undtagelser der gælder. Og eftersom der altid skal foretages en konkret individuel vurdering, vil et dødsfald i familien dermed allerede kunne fritage for rådighed. Afskaffelsen af den udtømmende opremsning synes således at være en svækkelse både

af retssikkerheden men også af klarheden over reglerne. Man kunne blot lade være med at betegne listen som udtømmende.

Med lovforslaget vil man reducere 80 sanktionssatser til fire: 200, 400, 600 og 700 kr.

Retspolitisk Forening hilser velkommen, at der ikke længere er så ufatteligt mange satser for forskellige målgrupper, at ingen kan finde hoved og hale i dem. Foreningen bider dog mærke i, at der i alle tilfælde er tale om højere sanktionssatser end tidligere, og finder det herunder meget voldsomt, at sanktionssatsen for hjemmeboende unge under 30 år på integrationsydelse uden anden begrundelse end forenkling forhøjes med 67 pct. Foreklingsargumentet synes misbrugt i denne sammenhæng.

Sanktionerne overfor personer, der ikke vil underskrive integrationserklæring mv., er nye og introducerer nogle andre (endnu voldsommere) reduktionssatser. Hvordan dette hænger sammen med, at der kun skal være fire satser, forklares ikke.

Ligeledes skærpes reaktionsmulighederne gennem lovforslagets nye pligt til, at kommunerne skal politianmelde borgere, som uberettiget og mod bedre vidende har modtaget ydelser under 14 dages ophold i udlandet. Hvad politiet skal stille op med anmeldelserne, oplyses ikke. Men begge de sidstnævnte forslag er efter Retspolitisk Forenings opfattelse alene udtryk for den jagt på nye medborgere, som efterhånden har stået på i mange år, og som Retspolitisk Forening tager afstand fra.

I det hele taget er det Foreningens opfattelse, at de sanktioner, der gælder både før og efter dette lovforslag er voldsomme. Kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse udgør underste økonomiske sikkerhedsnet, og når de falder bort – helt eller delvist i kortere eller længere perioder - er der ikke længere nogen steder at vende sig hen for at finde midler til det daglige underhold. Det øger risikoen for, at de, som har sværest ved at få og holde styr på tilværelsen, tilskyndes til at skaffe sig det fornødne på ulovlig vis eller ved at låne penge hos smarte lånefirmaer, som dernæst øger disse menneskers ofte allerede uoverskuelige gæld. Heller ikke dette synes samfundstjenligt.

Det eneste rigtigt positive ved lovforslaget i relation til retssikkerheden er den udvidede adgang til at kontrollere afgørelser truffet af Udbetaling Danmark, som Retspolitisk Forening gerne bakker op om.

København, den 25. februar 2019

Bjørn Elmquist
Formand

Bettina Post
bestyrelsesmedlem

Vian Hamdin Jamil

Fra: rr@rigsrevisionen.dk
Sendt: 29. januar 2019 12:31
Til: Anne Hedegaard; Lillis Jarby Søndergaard; Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Emne: SV: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.
Signeret af: rr@rigsrevisionen.dk

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har den 28. januar 2019 sendt udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl. i høring.

Rigsrevisionen har gennemgået lovforslaget med fokus på bestemmelser vedrørende statslige revisions- og/eller regnskabsforhold jf. Rigsrevisorlovens §§ 7 og 10 og kan konstatere, at det ikke omhandler sådanne forhold.

Vi har derfor ingen bemærkninger

Med venlig hilsen

Mette E. Matthiasen
Ledelsessekretariatet

FOLKETINGET
RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 85 73
mem@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Fra: Richard Alexander Mulder <rm@rigsrevisionen.dk>
Sendt: 28. januar 2019 12:13
Til: Service-Sekr <Service-Sekr@rigsrevisionen.dk>
Emne: VS: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Fra: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering <star@star.dk>
Sendt: 28. januar 2019 12:12
Til: Ankestyrelsen <ast@ast.dk>; pote@atp.dk; aeldresagen@aeldresagen.dk; udbetalingsdanmark@atp.dk; sand@sandudvalg.dk; Rådet for Socialt Udsatte <post@udsatte.dk>; info@rflam.org; Rigsrevisionen <info@rigsrevisionen.dk>; pol.sekr@krifa.dk; kaf@kaf.dk; kto@kto.dk; lap@lap.dk; kl@kl.dk; info@jobraadgiverne.dk; info@humanrights.dk; fifu@f-f.dk; fsr@fsr.dk; fsd@socialchefforeningen.dk; ole.pass@rk.dk; fa@fanet.dk; leth@detfagligehus.dk; dch@dch.dk; dt@datatilsynet.dk; sekretaer.retspolitik@gmail.com; regioner@regioner.dk; dh@handicap.dk; ds@socialrdg.dk; mail@danskeadvokater.dk; dff@dff.net; dak@danskeakasser.dk; post@businessdanmark.dk; BM Postkasse <BM@bm.dk>; ase@ase.dk; fsr@fsr.dk
Emne: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Til høringsparter, jf. vedlagte høringsliste

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) vedlægger udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven.

Lovforslaget udmønter "Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger", som blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet den 16. november 2018.

Vi skal venligst bede om eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag senest mandag den 25. februar 2019, kl. 12.

Hørings svar sendes til Anne Hedegaard, aih@star.dk og Lillis Søndergaard, ljs@star.dk samt til star@star.dk."

Venlig hilsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Njalsgade 72A | 2300 København S

T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Danish Agency for Labour Market and Recruitment

Njalsgade 72A | DK-2300 Copenhagen

T +45 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Vian Hamdin Jamil

Fra: Søren Carøe (Rflam.org) <sc@rflam.org>
Sendt: 22. februar 2019 12:01
Til: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering; Anne Hedegaard; Lillis Jarby Søndergaard
Emne: SV: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Tak for invitationen til at afgive høringssvar om ovennævnte udkast til lovforslag om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

Jeg kan oplyse, at vi ikke har nogen kommentarer til lovforslaget.

Venlig hilsen

Søren Carøe
Formand

Rådet for Psykisk Sårbare
på Arbejdsmarkedet

Vallerødvej 23
2960 Rungsted Kyst
tlf.: 2811 0020
mail: sc@rflam.org
web: www.rflam.org
Facebook: facebook.dk/rflam.org

VI HAR UNDERSKREVET

WWW.MANGFOLDIGHEDSCHARTER.DK

Fra: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering [mailto:star@star.dk]

Sendt: 28. januar 2019 12:12

Til: Ankestyrelsen; pote@atp.dk; aeldresagen@aeldresagen.dk; udbetalingsdanmark@atp.dk; sand@sandudvalg.dk; Rådet for Socialt Udsatte; info rflam; info@rigsrevisionen.dk; pol.sekr@krifa.dk; kaf@kaf.dk; kto@kto.dk; lap@lap.dk; kl@kl.dk; info@jobraadgiverne.dk; info@humanrights.dk; fifu@f-f.dk; fsr@fsr.dk; fsd@socialchefforeningen.dk; ole.pass@rk.dk; fa@fanet.dk; leth@detfagligehus.dk; dch@dch.dk; dt@datatilsynet.dk; sekretaer.retspolitik@gmail.com; regioner@regioner.dk; dh@handicap.dk; ds@socialrdg.dk; mail@danskeadvokater.dk; dff@dff.net; dak@danskeakasser.dk; post@businessdanmark.dk; BM Postkasse; ase@ase.dk; fsr@fsr.dk

Emne: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Til høringsparter, jf. vedlagte høringsliste

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) vedlægger udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven.

Lovforslaget udmønter "Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger", som blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet den 16. november 2018.

Vi skal venligst bede om eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag senest mandag den 25. februar 2019, kl. 12.

Høringssvar sendes til Anne Hedegaard, aih@star.dk og Lillis Søndergaard, ljs@star.dk samt til star@star.dk.”

Venlig hilsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Njalsgade 72A | 2300 København S

T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Danish Agency for Labour Market and Recruitment

Njalsgade 72A | DK-2300 Copenhagen

T +45 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Att.: Anne Hedegaard
Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

**RÅDET FOR
SOCIALT
UDSATTE**

25. februar 2019

Høringssvar til forslag om Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven.

Rådet takker for høringen. Rådet har følgende bemærkninger:

Rådet anerkender, at når en borger modtager en overførelsesydelse, følger der en række krav og forpligtelser, som borgeren kan forventes at leve op til, i det omfang borgerens situation tillader det. Rådet vil dog samtidig gøre opmærksom på, at mange på overførselsindkomster befinder sig i en udsat situation. Særligt aktivitetsparate modtagere af kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse kan på grund af sygdom, psykiske problemer, misbrug, hjemløshed eller andre sociale problemer have meget svært ved overskue og forstå de krav, der stilles, og den løbende kommunikation med kommunen.

I bemærkninger til lovforslaget påpeges det flere steder, at målgruppen af aktivitetsparate ofte ikke kan reagere på økonomiske sanktioner i form af fradrag i eller ophør af deres forsørgelsesgrundlag. På den baggrund fremstår mange af de foreslåede ændringer uhensigtsmæssige og potentielt skadelige for socialt udsatte. Skærpede sanktioner, udvidede sanktionsmuligheder og lettere sanktionering af aktivitetsparate modtagere af kontanthjælp rummer stor risiko for, at socialt udsatte marginaliseres endnu mere.

Rådet kan ikke anbefale forslaget om, at reglerne om skærpet rådighedssanktioner også kan anvendes overfor aktivitetsparate. Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere har flere problemer end blot ledighed. Det vil ofte være problemer, der vil forhindre dem i at leve op til kravene om skærpede rådighedssanktioner.

Hvis udvidelsen vedtages, bør det som minimum sikres, at kommunens vurdering af, om den skærpede sanktion vil fremme personens rådighed, bliver en afgørelse, der kan ankes til Ankestyrelsen.

Rådet kan heller ikke anbefale vedtagelse af forslagets ændringer af brugen af skærpede rådighedssanktioner over for job- og uddannelsesparate modtagere af kontanthjælpsydelser. Sanktionens alvorlighed forekommer uproportional, da modtageren hurtigt mister en betydelig del af forsørgelsesydelsen. Ankestyrelsen har tidligere haft praksis om, at der skulle mindst to overtrædelser til før der kunne være tale om skærpet rådighedssanktion. En skærpet sanktion med bortfald af dele eller hele kontanthjælpen kan endvidere forværre modtagerens muligheder for at komme i job, hvis borgeren eksempelvis bliver sat ud af boligen, ikke kan købe nødvendig medicin mv. Langt de fleste modtagere af en kontanthjælpsydelser har et

meget begrænset økonomisk råderum og i en del tilfælde med et rådighedsbeløb under det minimumsbudget, som Rockwool Fonden har fået udarbejdet.

Uanset om der er tale om jobparate eller aktivitetsparate ydelsesmodtagere, mener Rådet, at det er afgørende, at anvendelsen af økonomiske sanktioner, som kan være store indgreb i borgeren i forvejen begrænset forsørgelsesgrundlag, skal ske med den største respekt for borgerens retssikkerhed. Det er stærkt kritisabelt, at der med lovforslaget foreslås en række ændringer, som vil svække borgerens retssikkerhed med det formål at gøre det lettere og hurtigere for kommunen at sanktionere. Herved risikerer man, at flere borgere vil blive uretmæssigt sanktioneret.

Rådet kan ikke anbefale, at vejledningspligten forenkles så socialt udsatte borgere med komplekse problemer kun vil modtage en generel vejledning ved første møde, og herefter kun hvert halve år. Vejledningspligten er, som påpeget i bemærkningerne, en garantiforskrift, som skal sikre, at kommunens afgørelse er lovlige og korrekte. Borgernes retssikkerhed bør ikke svækkes, fordi kommunerne har svært ved at leve op til deres vejledningsforpligtelse.

Af samme årsag mener Rådet ikke anbefale, at kommunerne gives mulighed for at bruge agterskrivelser, hvor en afgørelse og partshøring sendes i samme brev til job- og uddannelsesparate. Partshøring er ligesom vejledningspligten en garantiforskrift, og den skal sikre, at borgeren har mulighed for at kommentere og tilføje relevante oplysninger, så det sikres, at kommunen har de nødvendige oplysninger for at træffe en korrekt afgørelse. Brugen af agterskrivelse kan betyde, at flere vil blive uretmæssigt sanktioneret. Det er helt afgørende, at partshøring gennemføres forud for, at der træffes en afgørelse om en økonomisk sanktionering.

Det kan i denne sammenhæng nævnes, at kommunerne uden tvivl kan gøre meget for, at den skriftlige kommunikation til borgerne er let forståelig for borgeren, så de ikke opgiver at læse brevene.

Rådet kan ikke anbefale den forslåede ændring af regler om udvidet partshøring af aktivitetsparate. Partshøring bør som princip altid være af den enkelte borger selv, medmindre at denne har udpeget en partsrepræsentant. Partshøring af borgeren bør derfor ikke kunne erstattes med en udtalelse fra mentor eller familiemedlem. Dog mener Rådet, at såfremt det er et politisk ønske, at gøre udvidet partshøring mindre omstændigt for kommunerne, skal dette gøres på en måde, hvorpå borgerens retssikkerhed ikke svækkes. Rådet vil derfor forslå, at kravet om udvidet partshøring kan anses som opfyldt i de tilfælde hvor kontakt til mentor, familiemedlem eller på anden måde fremskaffer oplysninger, som kan danne grundlag for, at kommunen vurderer, at en sanktion ikke er begrundet. Hvis kommune derimod stadig mener, at borgeren bør sanktioneres, efter at have været i kontakt med mentor eller familiemedlem, bør kommunen forsat være forpligtet til at udtømme alle rimelige muligheder for at komme i personlig kontakt med borgeren selv.

Med hensyn til forslaget om at samle sanktioner til månedlige pakker, fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at ændringen vil svække den tidsmæssige sammenhæng mellem sanktion og pligtforseelse. I betragtning af at en sanktion kan have en stor effekt på borgerens velfærdssituation, finder Rådet det ikke hensigtsmæssigt, at man af hensyn til kommunernes administration vil svække den tidsmæssige sammenhæng mellem sanktion og forseelse, hvilket ifølge den politiske aftale har stor betydning for sanktionens adfældsregulerende effekt. Rådet kan derfor ikke anbefale, at man udvider kommunernes

mulighed for at opgøre sanktioner månedsvis.

Sammenfattende er det Rådets opfattelse, at det forslåede sanktionsregiment strider mod proportionalitetsprincippet, idet der efter få ikke så alvorlige forseelser gives sanktioner, der truer modtagernes velfærd. Det er derfor afgørende, at man følger den politiske aftale om, at anvendelsen af sanktioner – og særlig sanktioner overfor udsatte borgere – bliver monitoreret tæt, så det sikres, at borgere ikke mister fodfæstet i tilværelsen.

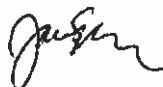
Rådet bakker op om, at man forsøger at begrænse kommunernes mulighed for at lave social eksport, hvor kommunerne gennem økonomiske incitamentter forsøger at få "uønskede" borgere til at flytte ud af kommunen. Dette er en uværdig og uacceptabel tilgang at have til en hvilket som helst borger.

Det skal dog fortsat være sådan, at også socialt udsatte, herunder også kontanthjælpsmodtagere skal kunne flytte til en anden kommune, hvis pågældende har et meget stærkt ønske om det og i øvrigt også har gode grunde til ønsket.

Med den konkrete udformning af den er spørgsmålet, om "tilflytter"-kommunerne fremover vil benytte de nye regler til at begrænse adgangen til flyttehjælp med henblik på at gøre det sværere for udsatte borgere i at flytte ind i kommunen. Der bør være opmærksom på konsekvenserne af ændringen med henblik på at sikre, at lovændringen ikke får uønskede konsekvenser.

Afsluttende vil Rådet opfordre til, at man fortsat løbende - og ikke kun i særlige tilfælde - vil foretage stikprøve kontrol med kommunernes rådighedsadministration. Strikprøve som kontrolform motiverer kommunerne til at behandle alle sager grundigt også de mere komplekse. Et tilsyn baseret hovedsageligt omkring nøgletal og benchmarking risikerer derimod, at give kommunerne et incitament til kun at fokusere på gennemsnit og måltal, der måles på. Det er helt centralt, at tilsynet også har øje for, om kommuner går for vidt i sanktionspraksis i de komplekse og vanskelige sager.

Med venlig hilsen

Jann Sjursen

SOS Racisme

Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

SOS Racisme

København, 25. februar 2019

Hørings svar fra SOS Racisme vedr. udkast til Sanktionsloven:

lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik,
lov om individuel boligstøtte,
lov om Udbetaling Danmark,
lov om retssikkerhed og administration på det sociale område
og integrationsloven

Til: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
att. Anne Hedegaard: aih@star.dk , Lillis Søndergaard: ljs@star.dk og star@star.dk.

SOS Racisme indsender herved et **uopfordret høringssvar** vedr. de foreslåede ændringer i ovennævnte love og i den nye hovedlov for beskæftigelsesområdet.

Blandt af SOS Racismes arbejdsopgaver er:

- at bekæmpe den tilsigtede og utilsigtede diskrimination af indvandrere, flygtninge og andre etniske minoriteter i Danmark, bl.a. når det gælder adgang til bolig, arbejde, uddannelse, politisk deltagelse og retsbeskyttelse,
- at arbejde for bedre retsbeskyttelse af indvandrere og flygtninge i Danmark.

Derfor er det vigtigt for os at blive hørt om dette lovforslag, for selv om det rammer alle på offentlige ydelser, rammer det udlændinge særlig hårdt, fordi mange af dem i forvejen er på en integrationsydelse, der reelt er for lav til at føre et bare nogenlunde almindeligt sparsommeligt liv, hvis man skal blive mæt hver dag, og som på alle måder har ringere chancer for at komme i job end danske statsborgere af majoritetsherkomst har.

Generelt:

Vi ser i **den nye hovedlov om beskæftigelse**, som vi nylig har afgivet høringssvar om, nogle gode takter, fx at det skal være lovligt for en modtager af offentlig hjælp at rejse til Sverige eller Tyskland for en dag uden at blive trukket i hjælpen, og at nogle forhold for modtagerne bliver mindre regulerede. Fx vil man efter den nye lov ikke stresse folk med joblogging og aktivering, hvis de enten har et job på hånden i nær fremtid eller skal på barsel eller pension snart, kort sagt hvis det er meningsløst. Vi er glade for, at ordet meningsløst er kommet med i teksten til lovforslaget, for meningsløshed har der været rigeligt af i kontrollen og pålæggene for dem, som har været så uheldige at måtte søge hjælp i kommunen. Ikke af ond vilje hos de kommunale sagsbehandlere, men affødt af den hidtidige lovgivning, især siden pensionsreformen.

At undlade noget der er meningsløst giver god mening, med større respekt for individets selvbestemmelse og individets selvrespekt og for almindelig sund logik: folk skal ikke straffes bare fordi de ikke selv kan skaffe sig et job.

Når det gælder **sanktionsloven** vil vi foreslå at den forkastes helt og aldeles. Her finder vi et antal deciderede udlændingestramninger, der - hvis det nås før valget - kan bringe tælleren på uim.dk's hjemmeside op på langt over de 100. Men disse stramninger - selv om de gør ondt - er for ingen ting at regne imod den holdning og de konsekvenser det får, når man ikke vil lade boligstøtte kompensere for sanktioner, fx forårsaget af sort arbejde eller udlandsophold.

Mange flygtninge på integrationsydelse kan med det nuværende kontanthjælpsloft ikke få økonomien til at løbe rundt og må gå fra hus og hjem, hvis de da ikke kan få et arbejde, sort eller hvidt. De ønsker naturligvis lovligt arbejde, som under alle omstændigheder vil beskytte dem bedst og give dem flest chancer i livet i Danmark. Men hvis valget står mellem at miste sin bolig - og ikke kunne få en billigere bolig, mange har slet ikke råd til at blive skrevet på venteliste i et almennyttigt boligbyggeri, og tage sort arbejde, hvis der byder sig noget, vil valget formentlig for de fleste falde på sort arbejde i hvert fald for en tid.

Hvis kommunerne ikke må lade boligstøtte kompensere sanktionerne, vil mange vil miste deres bolig og måske skulle leve i krisecentre eller som hjemløse på gaden eller som sofasovere i mange år, før de eventuelt på et tidspunkt får en ny bolig. I den tid kan de nå at være sunket voldsomt ned på alle fronter i livet, psykisk med opgiven, initiativløshed og mindreværd, fysisk med dårligt helbred, og socialt med isolation; mange vil samtidig oparbejde et misbrug af stof eller alkohol, som er ekstremt svært at komme ud af, nogle vil måske endda komme ind i kriminalitet for at overleve på denne måde. Udover at svække de enkelte borgere, vil det blive utroligt dyrt for samfundet at få mange flere hjemløse og mere kriminalitet, og især for den kommune, de bor i. I forvejen har kontanthjælpsloftet sat gang i en øget hjemløshed, ligesom i VK-regeringens tid før 2011.

De foreslåede ændringer i Lov om individuel boligstøtte er direkte ondskabsfulde over for dem, som i forvejen har for lidt. Det samme er de nævnte voldsomme sanktioner med op til 3 måneders karenstid fra de normale ydelser eller med ophør af udbetalinger af (integrationsydelse, kontanthjælpsydelse, eller hvad ydelserne nu skal kaldes), og lange perioder med nedsatte ydelser med tilbagebetalingspligt. Andre sanktioner bibeholder det tidligere mønster med henvisning til tilfældige meningsløse aktiviteter, som fx fremmøde i jobcentret dagligt.

Sanktionerne underminerer på denne måde alt, hvad velfærdssamfundet har bygget op ved at skabe et større, fattigere og mere udsat proletariat, til dels bestående af hjemløse. Vi må forvente mere kriminalitet, mere modborgerskab, mere vrangvillighed og mindre initiativ til at indgå i pålagte aktiviteter fra det strafregimente, som sanktionsloven vil udgøre, hvis den vedtages.

Vi foreslår at man i stedet for at straffe folk, vil forsøge at hjælpe dem til at få et arbejde, og forsøger at få mentorer til at gå med dem, være der for dem, og hjælpe dem - mest intensivt i starten af deres arbejde, samt i perioder, hvor de har det svært på arbejdet.

Vi er uforstående over for, at selv om et af målene med lovændringerne ifølge det oplyste er at gøre reglerne ensartede for forskellige grupper, er der med lovforslaget reelt lagt op til på flere områder at gøre loven mere belastende i forhold til udlændinge på overførselsindkomster end for danske statsborgere. Officielt fordi man vil integrere dem på arbejdsmarkedet, men reelt fordi man hellere vil sende dem hjem og gøre deres liv i Danmark lidet attraktivt.

Et forhold, der kun gælder for udlændinge er, at de vil blive sanktioneret, hvis de ikke udfylder en "Erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund" inden et bestemt tidspunkt defineret af Jobcenter/kommune/anden aktør. Sanktionen udgør mellem 600 kr. og 2100 kr. svarende til 3 gange en sanktion som engangsforeteelse for personerne, afhængig af, hvad de modtager i integrationsydelse. 2100 kr. er måske kun til et par sko, hvis man er statsminister, - men hvis man er fattig, som mange af disse mennesker er¹, er det en stor belastning, der går ud over en selv og ens familie.

Indførslen af denne sanktion er så meget mere uforståelig, da der netop er vedtaget en lov om at flygtninge ikke skal integreres, men hjemsendes. Der skal efter paradigmeskifte-loven bruges 2 mio. kr. på at få ordet "integration" til at udgå af lovgivningen. Når Danmark ikke længere vil give dem mulighed for integration, hvorfor skal de så underskrive en sådan erklæring, som først og fremmest omhandler såkaldte "danske værdier", som man alligevel ikke kan regne med kommer til at gælde for dem? Det de oplever som danske værdier er måske diskrimination og mobning af udlændinge, samt en stedse usikkerhed om, hvornår de risikerer at blive sendt hjem. Hjemsendelser med tvang sker jo p.t. mens der stadigvæk er krig i lande som Afghanistan, Somalia og Yemen, til fx. et såkaldt internt flugt alternativ (IFA) - til en by, hvor de reelt er mere udsat for vold end andre steder, men som de danske udlændingemyndigheder og Flygtningenævnet mener, man kan hjemsende til. Hvis Danmark ikke ønsker at integrere dem som medborgere, og ikke ønsker at beholde dem fra den dag, hvor udlændingemyndighederne og Flygtningenævnet selv ikke mener, de får en dom fra Menneskerettighedsdomstolen imod sig, når de tilbagesender flygtningene, hvorfor skal de så skrive under på alverdens ting, som af regeringen forstås som danske værdier?

Danske statsborgere kan jo heller ikke pålægges at skrive under på en lignende omfattende erklæring, og vil ikke blive sanktioneret, hvis de ikke får gjort det. Endelig er underskrift af erklæringen uden betydning for, om udlændingen får et job og bliver selvforsørgende eller ej.

¹ Institut for Menneskerettigheder anslår at børnefamilier ofte ikke kan leve af integrationsydelsen, som er beregnet til at være under det minimum, der er nødvendigt for at leve et normalt liv i Danmark. Det overtræder Grundloven § 75, stk. 2.

Indførelse af lov om betaling for tolk gør en drøftelse af, hvordan tingene skal opfattes og hvad det indebærer endnu mere vanskelig.

Desuden er ordlyden i et af de sidste afsnit misvisende: "*Jeg ved, at man som flygtning ikke længere har krav på beskyttelse, hvis forholdene i ens hjemland har ændret sig på en sådan måde, at man kan vende hjem.*" Reelt bliver fx flygtninge fra Somalia og Afghanistan hjemsendt til forhold som overtræder artikel 3 i EMRK og udgør refoulement. Hvordan skulle en flygtning kunne vide hvad sætningen står for, når den er misvisende, og hvordan skal vedkommende vide, at den ikke vil blive fortolket, som at han /hun ikke med sin underskrift på erklæringen samtykker til at få ophævet sin flygtningestatus efter en dansk regerings forgodtbefindende?

Selv om Udlændingestyrelsen ønsker den underskrevet samtidig med Integrationskontrakten med bopælskommunen, var erklæring oprindeligt lavet til, at den først skulle være underskrevet ved ansøgning om permanent ophold i Danmark. Vi kan ikke se andet, end at sanktionsmuligheden her er indført som ren chikane, og vi foreslår at den udelades.

Hvis en flygtning under integrationsprogrammet ønsker flytning til en anden kommune, er det nu denne kommune, der dels skal afholde flytteudgifterne, dels overtage ansvaret for "integrationsprogrammet". Det vil for mange flygtninge betyde, at det bliver helt umuligt at flytte, fordi tilflytningskommunen ikke vil pålægge sig selv de ekstra udgifter. Vi ser det som ren chikane af udlændinge på offentlige ydelser, hvilket er **meningsløst**, hvis en flytning netop kan give en bedre eller billigere bolig eller mulighed for et arbejde. P.t. bor mange flygtninge i midlertidige boliger, og dette bliver reglen med vedtagelsen af loven om paradigmeskifte.

Fremfor de anførte voldsomme sanktioner ved udlandsophold af folk, der skal stå til **rådighed for arbejdsmarkedet**, synes vi man skal gå en anden vej, og genindføre mulighed for ferie, gerne i 5 - 6 uger om året ligesom det øvrige arbejdsmarked, og således normalisere forholdene for denne gruppe. Skal man gøre op, hvad samfundet reelt mister, når en kontanthjælpsmodtager snyder og rejser til udlandet nogle dage, mister samfundet reelt ikke noget, og kontanthjælpsmodtageren vender måske tilbage med lidt mere håb og energi til at komme ud af ledighed, sygdom eller misbrug.

Mange sanktioner i loven rammer de "små syndere", og er helt uproportionale. Det gælder som før nævnt manglende underskrivning af integrationserklæringen, og tillige ved manglende eller forsinket joblogning. Kravene til joblogning er, at det skal ske på en bestemt dansk hjemmeside, hvor en udlænding måske slet ikke forstår hele teksten. Vi synes også at det retsligt er forkert, at en del af de omfattede borgere, i hvert fald blandt udlændinge, reelt ikke vil kunne bruge en pc og joblogge, og reelt ikke kan vide, hvad der står på de hjemmesider, de skal logge på. Selv om forslaget lægger op til, at der kan ske fritagelse for kravet om joblogning på individuel basis, har jobcentret stadig som forpligtelse at forsøge at undervise den pågældende i det.

Vi foreslår i stedet for, at sanktionerne ophæves, ikke kun inden for kontanthjælps - og integrationsydelsesdelen, men også hvad angår resourceforløbsydelsen. Og vi foreslår, at sagsbehandleren, indtil vedkommende selv med sikkerhed kan det, udfører joblogningen sammen med modtageren. Når det gælder dem, som ikke er jobparate foreslår vi, at joblogning undlades. Mange mennesker visner hen og er utrolig angst for møderne med sagsbehandlerne i deres jobcentre, da de er bange for at blive pålagt job, de ikke kan klare, eller aktiviteter, de synes er uden indhold og mening, eller få sanktioner for forhold, de ikke har forstået. Selv om sagsbehandlerne pålægges at orientere dem om alting ved første fremmøde i jobcentret, er det ikke sikkert, de forstår det hele - fx hvis der ikke bruges tolk - eller kan huske alting.

Konklusion:

SOS Racisme finder at Sanktionsloven først og fremmest udgør en uhensigtsmæssig form for chikane af personer, der har været så uheldige at komme på offentlig forsørgelse. Denne chikane rammer alle, men flygtninge er særligt berørt af disse grunde:

- det vil med loven blive umuligt for de fleste under integrationsloven at flytte for at få nyt arbejde eller en bedre bolig, da tilflytningskommunen typisk vil sige nej til at betale flytteudgifter,
- de skal underskrive en integrationserklæring, som ikke lever op til simple kriterier om sandhed i dens udsagn, og som ikke er relevant i forhold til arbejdsmarkedet, og de kan blive sanktioneret med op til 2100 kr. i fradrag, hvis den ikke er underskrevet til tiden.

Den rammer dem også indirekte skævt, da flygtnings ydelser i forvejen ligger under et minimumsniveau, så enhver sanktion kan risikere at gøre dem hjemløse.

Vi går ind for, at man frem for at svinge pisken - især over flygtninge og andre udlændinge, som det nu er på mode - yder dem en mere håndholdt støtte, fx i form af decideret hjælp fra jobcentret, og gode mentorer m.h.t. at få dem i job: især løntilskudsjob og regulære job, og at man slækker på kontrollen fremfor at indføre et "Big Brother is Watching You" system - af såvel borgere som af kommuner: om kommunerne nu svinger pisken tilstrækkelig hårdt og får indberettet alle snydere til politiet, så de kan blive straffet, og kommunerne kan unddrages refusion af en del af udgifterne!

Vi har før set forskelle i kommunernes og statens politik på dette område: kommunerne har ingen glæde af, at deres borgere lider mest muligt, bliver hjemløse, sulter, eller skal isoleres helt eller smides ud af landet, fordi partierne bag paradigmeskiftet og sanktionsloven overtræder almindelige etiske regler i deres kamp for stemmer på at få "Udlændinge ud".

Tværtimod ønsker kommunerne, at deres borgere har det godt, at de bidrager til samfundet gennem selvforsørgelse og skat, og at de bidrager til, at kommunen kan leve op til sine forpligtelser på det sociale område for børn og ældre og syge. Her sidder mange af hænderne netop på udlændinge: især inden for omsorg og pleje, rengøring og vedligeholdelse, men i tiltagende grad også i andre servicejob. Desuden har kommunerne brug for dem i den offentlige transport og butikslivet.

Vi ønsker at Sanktionsloven tages af bordet, og at man - efter et valg - får en anden tilgang til folk, der er uden for arbejdsmarkedet og dagpengesystemerne. Denne gruppe er aktuelt stærkt voksende pga. de indførte karenstider i Danmark for at kunne blive dagpengeberettiget, men vil kunne blive mindre og fagforeningerne vil kunne styrkes, hvis karenstiderne, der i særlig grad rammer flygtninge og udlændinge frafalder efter valget.

For SOS Racisme,

Anne Nielsen, Næstformand

25. februar 2019

Høring vedr. udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger m.v.

Udbetaling Danmark har modtaget høring over udkast til forslag til lov om enklere og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger mv.

Udbetaling Danmark har alene bemærkninger til lovforslagets § 3:

Lovforslagets § 3, nr. 1 (UDK-lovens § 12a, stk. 5, 1. pkt.)

Denne del af lovforslaget vil have økonomiske konsekvenser for Udbetaling Danmark.

Udbetaling Danmark har estimeret omkostningerne forbundet med at levere oplysninger til STAR om brugen af dataenhedens leverancer og resultaterne af kommunernes og Udbetaling Danmarks kontrolindsats på en måde, så oplysningerne kan sammenlignes på tværs af kommunerne og Udbetaling Danmark og vise udviklingen over tid.

Omkostningerne til udvikling dækker dels over en afklaringsfase, hvor opgaven skal præciseres, dels over datamodellering, hvor data skal defineres, samles og struktureres dels over omkostninger til teknisk integration i forbindelse med leverancen. Omkostningerne til drift dækker over uforudsete hændelser, support ved spørgsmål samt serveromkostninger.

Det forventes i denne forbindelse, at implementeringsomkostningerne vil udgøre i størrelsesordenen 1,2 – 3,2 mio. kr. ekskl. moms samt årlige driftsomkostninger på 0,4 – 1,4 mio. kr. ekskl. moms.

Estimatet er udarbejdet under antagelse af, at leverancen skal igangsættes i 2019, og at de oplysninger, der skal leveres, er data, som Udbetaling Danmark indsamler i forvejen. Desuden er det under antagelse af, at Udbetaling Danmark skal levere strukturerede data.

Det bemærkes, at dataleverancen kan påvirkes af, at Udbetaling Danmark gennemfører ændringer i fx systemer og datagrundlag. Dette vil alt andet lige medføre yderligere omkostninger til udvikling af dataleverancen både hos Udbetaling Danmark og hos STAR, som forudsætter yderligere finansiering.

Det bemærkes, at estimatet indeholder betydelig usikkerhed, idet opgaven ikke er endeligt defineret i forhold til dataindhold, datamængde og leverancefrekvens.

Omkostninger	Mio. kr.		
	(ekskl. 2019)	Moms	PL
Udvikling (præcisering af opgave, datamodellering, teknisk integration)	1,2 – 3,2		
Drift (incident, support, server) pr. år	0,4 – 1,4		

Såfremt ændringerne i lovforslaget fører til omkostninger udover den nuværende omkostningsramme, skal det bemærkes, at ATP, som administrator af Udbetaling Danmark, leverer bistand til lovbundne ordninger, der administreres af ATP på ikke-kommercielle vilkår. Det betyder, at ydelserne udelukkende leveres på omkostningsdækket basis. ATP kan således ikke påføres omkostninger som følge af administrationen og varetagelsen af opgaverne forbundet med ordningerne. ATP beregner hverken avance eller risikopræmie i forbindelse med prisfastsættelsen, ligesom der ikke beregnes moms af ydelserne. De lovbundne ordninger opnår endvidere andel i de stordriftsfordele, der er i forbindelse med driften af disse.

Lovforslagets § 3, nr. 2 (UDK-lovens § 19, stk. 5-7)

Forslagets § 3, nr. 2 indebærer, at Ankestyrelsen efter anmodning fra beskæftigelsesministeren kan foretage praksisundersøgelser af Udbetaling Danmark.

Det følger af lovforslaget, at Ankestyrelsen, samtidigt med fremsendelse af den årlige redegørelse om sagsbehandlingen i Udbetaling Danmark, skal indsende 1-3 forslag til områder, der kan foretages en undersøgelse af.

En tilsvarende pligt for Ankestyrelsen gælder ikke i forhold til undersøgelse af sagsbehandlingen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 16 i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med forslaget er at give Ankestyrelsen samme kompetence til at foretage undersøgelser af Udbetaling Danmarks sagsbehandling, som Ankestyrelsen har i forhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Såfremt formålet med lovforslaget er at harmonisere Ankestyrelsens undersøgelse af sagsbehandlingen i Udbetaling Danmark og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, er det Udbetaling Danmarks opfattelse, at regelgrundlaget for de to undersøgelser bør være enslydende. Udbetaling Danmark mener derfor, at den foreslåede § 19, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, bør udgå.

Alternativt kan den foreslåede § 19, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, ændres fra at Ankestyrelsen skal - til at Ankestyrelsen kan indsende 1-3 forslag hvert år, i forbindelse med den årlige redegørelse om sagsbehandlingen i Udbetaling Danmark.

Ved at pligten for Ankestyrelsen ændres til en mulighed, sikres samtidig en mere smidig proces, hvor det er det eventuelle reelle behov for undersøgelse af sagsbehandlingen i Udbetaling

udbetaling danmark=

Danmark, der er afgørende for, om der skal iværksættes en undersøgelse af et eller flere områder.

Udbetaling Danmark har noteret sig, at Ankestyrelsens forslag efterfølgende vil blive drøftet mellem Ankestyrelsen, Udbetaling Danmark og Beskæftigelsesministeriet, og at det er Beskæftigelsesministeren, der træffer den endelige beslutning om, hvilke undersøgelser, der eventuelt skal gennemføres.

Denne proces kan Udbetaling Danmark se en fordel i fastholdes, uanset om den ovenfor nævnte pligt ændres til en mulighed.

Administrative konsekvenser

Forslaget vil have administrative konsekvenser for Udbetaling Danmark. Konsekvenserne vil afhænge af antallet af undersøgelser og omfanget af de enkelte undersøgelser. Udbetaling Danmark vil løbende overfor STAR og KL følge op på konsekvenserne.

Fra: Helga Skovmose Bertelsen <HSB@vejen.dk>
Sendt: 14. februar 2019 09:02
Til: Anne Hedegaard; Lillis Jarby Søndergaard; Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Cc: Steen Aldenborg; Maja Lüthje Hansen; Joe Nikolaj Møller; Gitte Maybrit Meier Bruun; Heidi Tofterup Holdt
Emne: Høringssvar vedr. udkast til ændringer af sanktioner

Hej Star

Jeg har netop skimmet udsendt udkast til kommende ændringer til sanktioner og har 2 kommentarer/store ønsker:

Problem 1)

I dag er det kun muligt, at sanktionere for manglende meddelelse om **sygdom** ved udeblivelse fra tilbud eller sygeopfølgningssamtale jf. LAS §39 nr. 3.

Det er kun ved en LAS §40a, at der også stilles krav om meddelelse når fravær skyldes børnepasningsproblem jf. LAS §40 a stk. 3

Stort ønske/behov:

Borger skal mødes med krav om **meddelelse om fravær inden mødetid, ved egen sygdom og børnepasningsproblem både ved tilsagt tilbud/aktivering(LAS§36) og indkaldt jobsamtale(LAS§37).**

Dvs. en tilføjelse herom i LAS § 37 og LAS §36 eller samlet i LAS §39 nr. 3 (i nyt udkast hedder den så LAS §39 nr. 4)

Dette grundet, at vi jo skal bestræbe os på, at bringe borgeren tættest muligt arbejdsmarkedet, hvor der netop er et krav om meddelelse inden mødetid, hvis fravær.

Problem 2)

I dag ej muligt at sanktionere en åbenlyst uddannelsesparat borger, som ikke opretter sit CV på Jobnet indenfor anvist fristdato.

Sanktionen for manglende oprettelse af CV styres af LAS§38 stk. 1.

For åbenlyst uddannelsesparate henviser denne til LAS§ 13a stk. 3, men stk. 3 er ikke trådt i kraft endnu !!

.....

NOTER § 13 a. For en person, der har ansøgt om eller modtager hjælp efter § 11, og som er åbenlyst uddannet jobparat, er det en betingelse, at den pågældende udnytter sine arbejdsmuligheder ved at søge arbejde på et sædvanlig inden for det pågældende område. Personen skal endvidere efter krav fra jobcenteret søge konkret modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp efter § 11 som åbenlyst uddannelsesparat, skal udnytte sine arbejdsmuligheder, indtil den pågældende skal påbegynde ordinær uddannelse.

Stk. 2 En person, som modtager integrationsydelse eller kontanthjælp som jobparat, skal hurtigst muligt eller arbejdsøgende i jobcenteret sørge for at lægge en beskrivelse af tidligere beskæftigelse, uddannelse, kvalifikationer og forhold af betydning for jobcenterets bistand med at finde arbejde ind i Jobnet efter de regler, der gælder herfor i beskæftigelsesindsatsloven og regler fastsat i medfør heraf eller i integrationslovens § 26 a, stk. 3, medmindre personen efter integrationslovens § 26 a, stk. 6, er undtaget fra at lægge sit cv på Jobnet. Personen skal herefter vedligeholde sit cv efter de regler, der er fastsat herom i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf i integrationslovens § 26 a, stk. 4, medmindre personen efter integrationslovens § 26 a, stk. 6, er undtaget fra Jobnet.

Stk. 3 (Ikke trådt i kraft endnu, Schultz, red.)

Stk. 4 En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, skal være arbejdsøgende. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen inden for hvilke områder den pågældende skal søge job. Personen skal endvidere løbende registrere alle job i en joblog på Jobnet. 1.-3. pkt. gælder tilsvarende for en jobparat integrationsydelsesmodtager, som er omfattet af integrationsprogrammet i integrationsloven, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 1. En jobparat integrationsydelsesmodtager, som er undtaget fra kravet om løbende at registrere sine jobsøgningsaktiviteter i en joblog på Jobnet, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 6, skal dokumentere sin aktive jobsøgning som aftalt med jobcenteret, jf. integrationslovens § 26 a, stk. 3.

Når beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af 2015-08-30-ÆL-1000 (LF 21) foretages følgende ændring til § 13 a:

I § 13 a indsættes som stk. 3:

”Stk. 3. En person, der modtager integrationsydelse eller uddannelseshjælp som åbenlyst uddannelsesparat, eller som modtager kontanthjælp som aktivitetsparat, skal hurtigst muligt og senest 3 uger efter første henvendelse til kommunen lægge sit cv ind i Jobnet, jf. stk. 2, 1. pkt. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for en person, som er åbenlyst uddannelsesparat, eller som er aktivitetsparat.”

LAB § 13 stk. 2 oplyser, at åbenlyst uddannelsesparate skal oprette CV senest efter 3 uger fra første henvendelse til kommunen om hjælp.

Det er til stor frustration ikke at kunne indstille denne gruppe til sanktion, da borgeren således ikke mærker en konsekvens ved at undlade at opfylde et åbenlyst og naturligt krav om oprettelse af CV.

Da jeg var overbevist om, at det måtte være en fejl at LAS §13a stk. 3 endnu ikke var trådt i kraft, havde jeg i november 2018 en længere dialog med Ankestyrelsen og STAR om problemet, men ingen ville gøre noget!

Stor var min iver derfor, da jeg ville læse det nye udkast, i forventningen om, at nu ville dette blive rettet.

Lige så stor er min undring/skuffelse, da jeg intet kan læse herom ?

I stedet mener jeg, at der er en skrivefejl i udsendt paralleltekst om netop denne § på side 2:

§ 13 a...

Stk. 3. En person, som er åbenlyst uddannelsesparat eller er jobparat, og som modtager hjælp efter § 11, skal være aktivt jobsøgende. Personen skal overholde de aftaler, der fremgår af Jobnet, og som er indgået med kommunen om, hvordan og inden for hvilke

4. I § 13 a, stk. 3, indsættes efter 1. pkt. so nye punktummer.:

»Ved første jobsamtale skal personen indgå aftale med kommunen om jobsøgningsaktiviteter, og kommunen skal fastsætte en frist for at lægge jobsøgningsaktiviteterne i en joblog på Jobnet

2

Den indsatte tekst i venstre kolonne for nuværende lovtekst svarer ikke til indholdet af nuværende LAS §13 a stk.3, men i stedet til nuværende indhold i LAS §13 a stk. 4.

Vi har et stort ønske til at det gamle forslag til LAS §13 a stk. 3 bliver vedtaget/ændret til ikrafttrædelse – hvis muligt også gerne før 01.07.2019 ☺

Jeg håber, at mit høringssvar vil blive medtaget og vægtet i kommende vurderinger.

Har du i øvrigt spørgsmål, er du meget velkommen til at kontakte mig.

Jeg ønsker dig en god dag.

Venlig hilsen

Helga Skovmose Bertelsen
Jobrådigver

Jobcenter Vejen
Søndergade 48, 6600 Vejen

Telefon direkte: 2344 1269
Mail: jobcenter@vejen.dk

www.vejen.dk - selvbetjening 24 timer i døgnet.

Med Post på borger.dk kan du kommunikere digitalt med det offentlige og synkronisere med din e-boks.
Læs mere på http://www.vejen.dk/post.

jobcenter
VEJEN

Lillis Jarby Søndergaard

Fra: Samfundsanalyse <samfundsanalyse@aeldresagen.dk>
Sendt: 21. februar 2019 10:09
Til: Anne Hedegaard; Lillis Jarby Søndergaard; Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Emne: Høringssvar - Ældre Sagen - udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Ældre Sagen har ingen bemærkninger til ovenstående høring.

Venlig hilsen

Pia Westring
Afdelingssekretær/PA
Samfundsanalyse
Direkte: 33 96 86 29
Mobil: +45 21 19 59 53
pw@aeldresagen.dk

Ældre Sagen

Snorresgade 17-19 · 2300 København S · Tlf. 33 96 86 86

Læs vores persondatapolitik

Fra: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering [mailto:star@star.dk]

Sendt: 28. januar 2019 12:12

Til: Ankestyrelsen; pote@atp.dk; AeldreSagen; udbetalingsdanmark@atp.dk; sand@sandudvalg.dk; Rådet for Socialt Udsatte; info@rflam.org; info@rigsrevisionen.dk; pol.sekr@krifa.dk; kaf@kaf.dk; kto@kto.dk; lap@lap.dk; kl@kl.dk; info@jobraadgiverne.dk; info@humanrights.dk; fifu@f-f.dk; fsr@fsr.dk; fsd@socialchefforeningen.dk; ole.pass@rk.dk; fa@fanet.dk; leth@detfagligehus.dk; dch@dch.dk; dt@datatilsynet.dk; sekretaer.retspolitik@gmail.com; regioner@regioner.dk; dh@handicap.dk; ds@socialrdg.dk; mail@danskeadvokater.dk; dff@dff.net; dak@danskeakasser.dk; post@businessdanmark.dk; BM Postkasse; ase@ase.dk; fsr@fsr.dk
Emne: Høring vedr. dkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Til høringssvarer, jf. vedlagte høringssvar

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) vedlægger udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, lov om Udbetaling Danmark, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven.

Lovforslaget udmønter "Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner og styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger", som blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet den 16. november 2018.

Vi skal venligst bede om eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag senest mandag den 25. februar 2019, kl. 12.

Høringssvar sendes til Anne Hedegaard, aih@star.dk og Lillis Søndergaard, lis@star.dk samt til star@star.dk."

Venlig hilsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Njalsgade 72A | 2300 København S

T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Danish Agency for Labour Market and Recruitment

Njalsgade 72A | DK-2300 Copenhagen

T +45 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk